

Bruxelles, 13 februarie 2020
(OR. en)

6023/20

**Dosar interinstituțional:
2020/0022 (CNS)**

**CODIF 1
FISC 60
ECOFIN 81**

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	12 februarie 2020
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2020) 49 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (text codificat)

În anexă se pune la dispoziția delegațiilor propunerea de codificare a Comisiei menționată în subiect [COM(2020) 49 final - 2020/0022 (CNS) și Anexele de la 1 la 6].

Delegațiile sunt invitate să trimită comentarii cu privire la propunerea de codificare până vineri, 20 martie 2020, la următoarele adrese:

Codification@consilium.europa.eu **SI** sj-codification@ec.europa.eu

Se atrage atenția delegațiilor asupra Ghidului practic privind codificarea (doc. 14722/14 + COR1).

Anexă: COM(2020) 49 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.2.2020
COM(2020) 49 final

2020/0022 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (text codificat)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. În contextul unei Europe a cetățenilor, Comisia acordă o mare importanță simplificării și clarității dreptului Uniunii în scopul de a-l face mai lizibil și mai accesibil cetățeanului, oferindu-i astfel posibilități sporite de a face uz de drepturile specifice care îi sunt conferite.

Dar acest obiectiv nu va putea fi atins atât timp cât va persista un număr mult prea mare de dispoziții care, fiind modificate de nenumărate ori și adeseori în mod substanțial, se găsesc dispersate parte în actul original, parte în actele modificatoare ulterioare. Astfel, pentru a identifica dispozițiile în vigoare, este necesară o muncă de cercetare și de comparare a unui număr mare de acte.

Prin urmare, claritatea și transparența dreptului depind și de codificarea legislației adeseori modificată.

2. La 1 aprilie 1987, Comisia a dat instrucțiuni¹ serviciilor sale de a realiza codificarea tuturor actelor cel mai târziu după a zecea lor modificare, menționând că este vorba despre o cerință minimală și că, în vederea clarității și a bunei înțelegeri a dispozițiilor acestora, serviciile responsabile ar trebui să codifice textele la intervale și mai scurte.
3. Concluziile președinției Consiliului European de la Edinburgh, din decembrie 1992, au confirmat aceste imperative², subliniind importanța codificării care asigură o securitate juridică în ceea ce privește dreptul aplicabil la un moment dat în legătură cu o problemă specifică.

Codificarea trebuie realizată respectând cu strictețe procedura normală de adoptare a actelor Uniunii.

Întrucât nici o modificare de substanță nu poate fi introdusă în actele care fac obiectul codificării, Parlamentul European, Consiliul și Comisia au convenit, prin acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994, că, în vederea adoptării rapide a actelor codificate, ar putea fi utilizată o procedură accelerată.

4. Obiectul prezentei propuneri este codificarea Directivei 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE³. Noua directivă se substituie diverselor acte care îi sunt încorporate⁴; prezenta propunere păstrează în totalitate conținutul actelor astfel codificate și se limitează la a le regrupa, aducând numai modificările de formă cerute de însăși operația de codificare.
5. Prezenta propunere de codificare a fost elaborată pe baza unei consolidări prealabile, în 23 de limbi oficiale, a textului Directivei 2011/16/UE și a actelor care au modificat-o, efectuată prin intermediul unui sistem informatic, de către Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene. În cazul articolelor renumerotate, corelația între vechea numerotare și cea nouă este prezentată în tabelul de corespondență din anexa VI la directiva codificată.

---

¹ COM(87) 868 PV.

² A se vedea anexa 3 din partea A a concluziilor.

³ Înscrișă în programul legislativ pentru anul 2019.

⁴ A se vedea anexa V, la prezenta propunere.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (text codificat)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113 și 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁵,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2011/16/UE⁶ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial⁷. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva respectivă.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 3 (adaptat)

- (2) Prezenta directivă ar trebui să confere statelor membre prerogativele necesare unei cooperări eficiente la nivel internațional, în vederea contracarării efectelor negative asupra pieței interne ale globalizării în continuă creștere.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 6 (adaptat)

- (3) Prezenta directivă ar trebui să se aplice taxelor și impozitelor directe și indirecte care în prezent nu fac obiectul legislației Uniunii. În acest sens, prezenta directivă este considerată ca fiind instrumentul adecvat pentru a permite o cooperare administrativă eficientă.

---

⁵ JO C [...], [...], p. [...].

⁶ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

⁷ A se vedea anexa IV.

↓ 2011/16/UE considerentul 7 (adaptat)

- (4) Prezenta directivă prevede norme clare și precise care să reglementeze cooperarea administrativă dintre statele membre, în scopul de a ☒ asigura ☒ în special în ceea ce privește schimbul de informații, o sferă mai largă de cooperare administrativă între statele membre. Ar trebui, de asemenea, ca norme clare să facă posibilă în special includerea tuturor persoanelor juridice și fizice din Uniune, ținând seama de gama tot mai largă de construcții juridice, inclusiv, dar fără a se limita la construcțiile tradiționale cum ar fi trusturile, fundațiile și fondurile de investiții, precum și orice nou instrument care poate fi instituit de către contribuabilii din statele membre.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 8 (adaptat)

- (5) Este necesar să existe un contact direct între birourile locale sau naționale responsabile de cooperarea administrativă din statele membre, regula fiind comunicarea între birourile centrale de legătură. Lipsa contactelor directe conduce la ineficiență, la utilizarea insuficientă a mecanismelor de cooperare administrativă și la întâzieri în comunicarea informațiilor. Este necesar ☒ să existe ☒ contacte directe între servicii în vederea unei cooperări eficiente și rapide. Repartizarea de competențe departamentelor de legătură ar trebui prevăzută în cadrul dispozițiilor interne ale fiecărui stat membru.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 9

- (6) Statele membre ar trebui să facă schimb de informații privind cazuri specifice în cazul în care acest lucru este solicitat de un alt stat membru și să facă demersurile necesare pentru a obține aceste informații. Standardul „relevanței previzibile” are rolul de a crea condițiile pentru schimbul de informații în domeniul fiscal în cea mai mare măsură posibilă și, în același timp, de a clarifica faptul că statele membre nu au posibilitatea de a se implica în „anchete pentru găsirea probelor” sau de a solicita informații puțin probabil a fi relevante pentru veniturile impozabile ale unui contribuabil dat. Articolul 24 din prezenta directivă cuprinde cerințe procedurale; aceste dispoziții ar trebui interpretate într-un mod mai larg, pentru a nu împiedica schimbul efectiv de informații.
-

↓ 2014/107/UE considerentul 1
(adaptat)

- (7) Problemele generate de fraudă fiscală și de evaziunea fiscală la nivel transfrontalier s-au agravat considerabil, devenind un subiect de preocupare major în Uniune și la nivel mondial. Veniturile neraportate și neimpozitate reduc considerabil veniturile fiscale naționale. Prin urmare, este nevoie de sporirea eficienței și a eficacității colectării impozitelor. ☒ Mai mult decât atât, problemele generate de evaziunea fiscală la nivel transfrontalier, de planificarea fiscală agresivă și de concurența fiscală dăunătoare s-au agravat considerabil. În general, acestea împiedică statele membre să aplice politici fiscale favorabile creșterii ☒ Schimbul automat de informații constituie un instrument important în această privință, ☒ și ar trebui promovat ☒ cu fermitate ca viitor standard la nivel european și internațional în materie de transparență și de schimb de informații în domeniul fiscal.

↓ 2014/107/UE considerentul 2 (adaptat)

- (8) Importanța schimbului automat de informații ca metodă de combatere a fraudei și evaziunii fiscale transfrontaliere a fost recunoscută și la nivel internațional (G20 și G8). În urma negocierilor dintre Statele Unite ale Americii și mai multe alte țări, inclusiv toate statele membre, referitoare la acorduri bilaterale privind schimbul automat de informații pentru punerea în aplicare a legii din Statele Unite privind conformitatea fiscală aplicabilă conturilor din străinătate (denumită de obicei „FATCA”), Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a fost mandată de G20 să valorifice aceste acorduri în vederea elaborării unui standard global unic pentru schimbul automat de informații fiscale.
-

↓ 2014/107/UE considerentul 4
(adaptat)

- (9) În 2014, OCDE a publicat diferitele elemente ale unui standard global pentru schimbul automat de informații privind Conturile Financiare în domeniul fiscal și care include Model de acord între autoritățile competente, un Standard comun de raportare SCR , Comentariile pe marginea Modelului de acord între autoritățile competente și a Standardului comun de raportare și Modalitățile informatice de punere în aplicare a standardului global. Întregul pachet cuprinzând standardul global a fost aprobat de miniștrii de finanțe ai G20 și de guvernatorii băncilor centrale în septembrie 2014.
-

↓ 2014/107/UE considerentul 5
(adaptat)

- (10) Prezenta directivă ar trebui să prevadă, de asemenea, schimbul automat de informații între statele membre cu privire la anumite categorii de venituri și de capital, pe care contribuabilii le dețin în alte state membre decât statul lor de rezidență. Directiva ar trebui să stabilească o abordare etapizată a consolidării schimbului automat de informații prin extinderea sa progresivă la noi categorii de venituri și de capital.
-

↓ 2014/107/UE considerentul 9
(adaptat)

- (11) Pentru a reduce la minimum costurile și sarcinile administrative atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru agenții economici, este de asemenea esențial să se asigure faptul că domeniul de aplicare a schimbului automat de informații financiare în cadrul Uniunii este în concordanță cu evoluțiile de pe plan internațional. Pentru a atinge acest obiectiv, statele membre ar trebui să impună Instituțiilor lor Financiare să aplice norme de raportare și de precauție care să fie pe deplin compatibile cu cele prevăzute în SCR elaborat de OCDE. De asemenea, domeniul de aplicare al schimbului automat obligatoriu de informații ar trebui să includă informațiile cuprinse în Modelul de acord între autoritățile competente și în SCR ale OCDE. Fiecare stat membru ar trebui să aibă o listă unică a Instituțiilor Financiare Nonraportoare și a Conturilor Excluse, stabilite la nivel intern, pe care ar trebui să o utilizeze atât pentru punerea în aplicare a prezentei directive, cât și pentru aplicarea altor acorduri de punere în aplicare a standardului global.

↓ 2014/107/UE considerentul 10

- (12) Categoriile de Instituții Financiare Raportoare și categoriile de Conturi care fac obiectul raportării, reglementate de prezenta directivă, sunt concepute pentru a limita posibilitățile contribuabililor de evitare a raportării prin transferuri de active către Instituții Financiare sau prin investiții în produse financiare care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive. Cu toate acestea, anumite Instituții Financiare și conturi care prezintă un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive. În general, în prezenta directivă nu ar trebui să fie incluse praguri, deoarece acestea ar putea fi eludate ușor prin divizarea conturilor între diferite Instituții Financiare. Informațiile financiare care trebuie să facă obiectul raportării și al schimbului ar trebui să se refere nu numai la totalitatea veniturilor relevante (dobânzi, dividende și tipuri similare de venituri), ci și la soldurile conturilor și la veniturile din vânzarea Activelor Financiare, scopul fiind acela de a aborda situațiile în care contribuabilul încearcă să ascundă capitaluri reprezentate de venituri sau active în cazul cărora s-a eludat impozitarea. Prin urmare, prelucrarea informațiilor în temeiul prezentei directive este necesară și proporțională în scopul de a permite administrațiilor fiscale ale statelor membre să identifice în mod corect și fără echivoc contribuabilii vizați, să își administreze și să asigure punerea în aplicare a legislației lor fiscale în situații transfrontaliere, să evalueze probabilitatea comiterii de evaziuni fiscale și să evite investigații suplimentare inutile.

↓ 2014/107/UE considerentul 11

- (13) Instituțiile Financiare Raportoare ar putea să își îndeplinească obligațiile de informare față de fiecare Persoană care face obiectul raportării prin utilizarea modalităților de comunicare, inclusiv în ceea ce privește frecvența, prevăzute în procedurile lor interne în conformitate cu dreptul lor intern.

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 1
(adaptat)

- (14) Emiterea deciziilor fiscale anticipate, care facilitează aplicarea consecventă și transparentă a legislației, este o practică comună inclusiv în Uniune. Oferind certitudine mediului de afaceri, clarificarea legislației fiscale în beneficiul contribuabililor poate încuraja investițiile și conformarea cu legislația și, prin urmare, poate contribui la obiectivul dezvoltării în continuare a pieței unice a Uniunii pe baza principiilor și a libertăților care stau la baza tratatelor. Totuși, deciziile privind structurile create în funcție de sistemul de impozitare au condus, în anumite cazuri, la un nivel scăzut de impozitare a unor venituri artificial de ridicate în țara care emite, modifică sau reînnoiește decizia fiscală anticipată și au cauzat reducerea artificială a veniturilor impozitate în orice alte țări implicate. ☒ Un nivel înalt de ☒ transparență este așadar necesar.

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 7

- (15) Contribuabilii au dreptul să se bazeze pe decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau pe acorduri prelabile privind prețul de transfer, de exemplu în timpul proceselor de impozitare sau al auditurilor fiscale, cu condiția ca elementele de fapt pe care se bazează deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontaliere sau acordurile prelabile privind prețul de transfer să fi fost prezentate cu acuratețe și ca respectivii contribuabili să respecte

dispozițiile deciziilor fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau ale acordurilor prealabile privind prețul de transfer.

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 8
(adaptat)

- (16) Statele membre ar trebui să facă schimb de informații, indiferent dacă contribuabilul respectă sau nu respectă dispozițiile deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau ale acordurilor prealabile privind prețul de transfer.
-

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 10

- (17) Pentru a profita de beneficiile oferite de schimbul automat obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețul de transfer, informațiile ar trebui comunicate în cel mai scurt timp după emitere, modificare sau reînnoire și, prin urmare, ar trebui stabilite intervale regulate de comunicare a informațiilor.
-

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 11

- (18) Din motive de securitate juridică este oportun ca, în conformitate cu un set de condiții foarte stricte, să se excludă de la schimbul automat obligatoriu acordurile prealabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale cu țări terțe în conformitate cu cadrul tratatelor internaționale încheiate cu țările respective, în cazul în care dispozițiile respectivelor tratate nu permit divulgarea către o țară terță parte a informațiilor primite în temeiul respectivului tratat. Totuși, în astfel de cazuri ar trebui, în schimb, ca informațiile identificate la articolul 9 alineatul (5) referitoare la cererile care conduc la emiterea unor astfel de acorduri prealabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale să facă obiectul unui schimb de informații. Prin urmare, în astfel de cazuri, informațiile care urmează să fie comunicate ar trebui să includă o mențiune a faptului că sunt furnizate pe baza unei asemenea cereri.
-

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 13
(adaptat)

- (19) În formularul-tip pentru schimbul automat obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețul de transfer ar trebui să se țină seama de activitatea desfășurată de Forumul privind practicile fiscale dăunătoare al OCDE în contextul planului de acțiune privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (planul de acțiune privind BEPS) . Este de asemenea oportun să se lucreze îndeaproape cu OCDE, în mod coordonat, și nu doar în domeniul elaborării unui astfel de formular-tip pentru schimbul automat obligatoriu de informații. Obiectivul final ar trebui să îl constituie condițiile de concurență echitabile la nivel mondial, în care Uniunea ar trebui să își asume un rol de lider, promovând necesitatea ca domeniul de aplicare al informațiilor privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețul de transfer care urmează să facă obiectul schimbului automat să fie unul larg.
-

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 14

- (20) Statele membre ar trebui să facă schimb de informații de bază, iar un set limitat de informații de bază ar trebui comunicate, de asemenea și Comisiei. Acest lucru ar trebui să permită

Comisiei să monitorizeze și să evalueze în orice moment aplicarea efectivă a schimbului automat obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer. Totuși, informațiile primite de Comisie nu ar trebui să fie utilizate în niciun alt scop. În plus, această comunicare nu ar scuti statele membre de obligațiile lor de a notifica toate ajutoarele de stat Comisiei.

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 16
(adaptat)

- (21) Atunci când este necesar, în urma etapei schimbului automat obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer , un stat membru ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe articolul 5 în ceea ce privește schimbul de informații la cerere pentru a obține informații suplimentare, inclusiv textul integral al deciziilor fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al acordurilor prelabile privind prețul de transfer, de la statul membru care a emis astfel de decizii sau acorduri.
-

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 18

- (22) Statele membre ar trebui să ia toate măsurile rezonabile necesare pentru a elimina orice obstacol care ar putea împiedica schimbul automat obligatoriu eficace și cât mai larg posibil de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer.
-

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 19
(adaptat)

- (23) Pentru a spori eficiența utilizării resurselor, a facilita schimbul de informații și a evita necesitatea ca fiecare stat membru să efectueze modificări similare la sistemul său de stocare a informațiilor, ar trebui să se prevadă un registru central, accesibil tuturor statelor membre și Comisiei, în care statele membre ar trebui să încarce și să stocheze informațiile, în loc să transmită respectivele informații prin e-mail securizat.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 2

- (24) Întrucât grupurile de întreprinderi multinaționale își desfășoară activitatea în țări diferite, acestea au posibilitatea de a adopta practici de planificare fiscală agresivă care nu sunt la îndemâna societăților naționale. Atunci când grupurile de întreprinderi multinaționale recurg la aceste practici, societățile pur naționale, în mod normal întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), pot fi afectate în mod special, întrucât sarcina lor fiscală este mai ridicată decât cea a grupurilor de întreprinderi multinaționale. Pe de altă parte, toate statele membre pot suferi pierderi de venituri și există riscul unei competiții pentru atragerea grupurilor de întreprinderi multinaționale prin acordarea de avantaje fiscale suplimentare.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 3

- (25) Autoritățile fiscale din statele membre au nevoie de informații exhaustive și pertinente referitoare la grupurile de întreprinderi multinaționale în ceea ce privește structura lor, politica lor de stabilire a prețurilor de transfer și tranzacțiile lor interne în interiorul și în afara Uniunii. Aceste informații vor permite autorităților fiscale să reacționeze la practicile fiscale dăunătoare prin modificarea legislației sau prin efectuarea de evaluări adecvate ale

riscurilor și de audituri fiscale corespunzătoare, precum și să observe dacă societățile adoptă practici care au ca rezultat transferul artificial de cantități importante de venituri către medii avantajoase din punct de vedere fiscal.

↓ (UE) 2016/881 considerentul 4
(adaptat)

- (26) ☒ Un nivel înalt de ☒ transparență față de autoritățile fiscale ar putea avea ca efect încurajarea grupurilor de întreprinderi multinaționale să renunțe la anumite practici și să își plătească impozitele în mod echitabil în țara în care realizează profituri. ☒ Asigurarea ☒ transparenței pentru grupurile de întreprinderi multinaționale este, prin urmare, o parte importantă a măsurilor de combatere a erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 5
(adaptat)

- (27) Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre privind un cod de conduită referitor la documentarea prețurilor de transfer pentru întreprinderile asociate din Uniunea Europeană („DPT UE”)⁸ stabilește modalități prin care grupurile de întreprinderi multinaționale din Uniune să poată furniza autorităților fiscale informațiile privind activitățile economice globale ale întreprinderilor și politicile de stabilire a prețurilor de transfer („dosarul principal”) și a informațiilor privind tranzacțiile concrete ale entităților locale („dosarul local”). Cu toate acestea, DPT UE nu prevede niciun mecanism de furnizare a unui raport pentru fiecare țară în parte.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 7

- (28) Pentru a utiliza în mod mai eficient resursele publice și a reduce sarcina administrativă pentru grupurile de întreprinderi multinaționale, obligația de raportare ar trebui să se aplice numai grupurilor de întreprinderi multinaționale al căror venit total consolidat depășește o anumită sumă. Prezenta directivă ar trebui să garanteze că aceleași informații sunt colectate și puse la dispoziția administrațiilor fiscale în timp util în întreaga Uniune.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 8

- (29) Pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, Uniunea trebuie să asigure o concurență loială între grupurile de întreprinderi multinaționale din Uniune și cele din afara Uniunii care dețin una sau mai multe entități situate în Uniune. Prin urmare, ambele categorii de grupuri ar trebui să se supună obligației de raportare. Cu toate acestea, pentru a asigura o tranziție fără dificultăți, statele membre ar trebui să poată amâna cu un an obligația de raportare pentru entitățile constitutive care își au rezidența într-un stat membru și care nu sunt societățile-mamă finale ale grupurilor de întreprinderi multinaționale sau ale societăților lor mamă surogat.

---

⁸ Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 27 iunie 2006 privind un cod de conduită referitor la documentarea prețurilor de transfer pentru întreprinderile asociate din Uniunea Europeană (DPT UE) (JO C 176, 28.7.2006, p. 1).

↓ (UE) 2016/881 considerentul 12

- (30) Schimbul automat obligatoriu de rapoarte pentru fiecare țară în parte între statele membre ar trebui să includă, în fiecare caz, comunicarea unui set definit de informații de bază care ar urma să fie accesibile statelor membre în care, pe baza informațiilor din raportul pentru fiecare țară în parte, una sau mai multe entități ale grupului de întreprinderi multinaționale fie își au rezidența fiscală, fie sunt supuse impozitării pentru activitățile economice desfășurate prin intermediul unui sediu permanent al unui grup de întreprinderi multinaționale.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 13
(adaptat)

- (31) Pentru a reduce la minimum costurile și sarcinile administrative atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru grupurile de întreprinderi multinaționale, este necesar să se stabilească norme care să fie în concordanță cu evoluțiile de pe plan internațional și să contribuie pozitiv la punerea lor în aplicare. La 19 iulie 2013, OCDE a publicat planul său de acțiune privind BEPS, care reprezintă o inițiativă majoră pentru modificarea normelor fiscale internaționale existente. La 5 octombrie 2015, OCDE și-a prezentat rapoartele finale, care au fost avizate de miniștrii de finanțe ai țărilor G20. În cursul reuniunii din perioada 15 - 16 noiembrie 2015, pachetul OCDE a fost avizat și de liderii G20.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 14

- (32) Lucrările privind acțiunea 13 din planul de acțiune privind BEPS au avut ca rezultat un set de standarde pentru furnizarea de informații referitoare la grupurile de întreprinderi multinaționale, inclusiv registrul principal, registrul local și raportul pentru fiecare țară în parte. Prin urmare, la stabilirea normelor privind raportul pentru fiecare țară în parte, este oportun să se ia în considerare standardele OCDE.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 15

- (33) În situația în care o entitate constitutivă nu poate obține sau nu poate dobândi toate informațiile necesare pentru a îndeplini cerința de raportare în temeiul prezentei directive, statele membre ar putea considera acest lucru ca un indiciu al necesității de a evalua riscurile de nivel înalt aferente prețurilor de transfer și alte riscuri aferente erodării bazei impozabile și transferului profiturilor legate de respectivul grup de întreprinderi multinaționale.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 16

- (34) Când un stat membru constată că un alt stat membru nu și-a respectat în mod sistematic obligația de a furniza în mod automat rapoarte pentru fiecare țară în parte, acesta ar trebui să depună eforturi pentru a consulta statul membru respectiv.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 17

- (35) Acțiunea Uniunii în domeniul raportării pentru fiecare țară în parte ar trebui să țină seama în continuare, în mod special, de evoluțiile viitoare de la nivelul OCDE. În momentul punerii în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să utilizeze raportul final din 2015 privind acțiunea 13 elaborat în cadrul proiectului OCDE/G20 privind combaterea erodării

bazei impozabile și a transferului profiturilor, ca sursă de ilustrare sau de interpretare a prezentei directive și pentru a asigura coerența aplicării acesteia în toate statele membre.

↓ (UE) 2016/881 considerentul 20
(adaptat)

- (36) Prin urmare, domeniul de aplicare al schimbului obligatoriu de informații ar trebui să includă schimbul automat de informații privind raportul pentru fiecare țară în parte.
-

↓ (UE) 2016/881 considerentul 21
(adaptat)

- (37) Raportul anual al statelor membre către Comisie în temeiul articolului 27 din prezenta directivă ar trebui să precizeze în detaliu în ce măsură a avut loc raportarea la nivel local în temeiul articolului 10 și al secțiunii II punctul 1 din anexa III și să conțină o listă a tuturor jurisdicțiilor în care își au rezidența societăți-mamă finale ale unor entități constitutive din Uniune, dar în care nu au fost depuse sau nu s-a făcut schimb de rapoarte complete.
-

↓ (UE) 2018/822 considerentul 3
(adaptat)

- (38) Având în vedere că majoritatea modalităților de planificare fiscală potențial agresivă traversează mai multe jurisdicții, schimbul automat de informații între autoritățile fiscale ale diferitelor state membre este esențial pentru a pune la dispoziția acestor autorități informațiile care le sunt necesare pentru a putea lua măsuri în cazul în care observă practici fiscale agresive.
-

↓ (UE) 2018/822 considerentul 4
(adaptat)

- (39) În „Declarația G7 din 13 mai 2017 de la Bari privind combaterea infracțiunilor fiscale și a altor fluxuri financiare ilicite”, OCDE a fost invitată să înceapă discuțiile cu privire la posibile metode de abordare a modalităților concepute pentru eludarea raportării în temeiul SCR sau menite să îi pună pe beneficiarii efectivi la adăpostul unor structuri netransparente, ținând seama, de asemenea, de normele-model privind informarea obligatorie inspirate de abordarea adoptată pentru modalitățile de evitare prezentate în raportul referitor la Acțiunea 12 privind BEPS.
-

↓ (UE) 2018/822 considerentul 5

- (40) Este necesar să se reamintească modul în care anumiți intermediari financiari și alți furnizori de servicii de consiliere fiscală par să își fi ajutat în mod activ clienții să ascundă banii offshore.
-

↓ (UE) 2018/822 considerentul 6
(adaptat)

- (41) Raportarea informațiilor referitoare la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă poate contribui în mod eficace la eforturile de creare a unui mediu de fiscalitate echitabilă în cadrul pieței interne. În acest context, ar trebui prevăzută

obligația intermediarilor de a informa autoritățile fiscale cu privire la anumite modalități transfrontaliere care ar putea fi utilizate în scopul planificării fiscale agresive. După raportare, autoritățile fiscale ar trebui să împărtășească informații omologilor lor din alte state membre. Aceste mecanisme ar trebui să sporească și eficacitatea SCR. În plus, ar fi esențial să se acorde acces Comisiei la un volum suficient de informații care să îi permită acestuia să monitorizeze buna funcționare a prezentei directive. Accesul Comisiei la informații nu exonerează un stat membru de obligația de a notifica toate ajutoarele de stat Comisiei.

↓ (UE) 2018/822 considerentul 7
(adaptat)

- (42) Se recunoaște faptul că raportarea informațiilor referitoare la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă ar avea mai multe șanse de a-și atinge efectul disuasiv dorit dacă informațiile relevante ar ajunge de timpuriu la autoritățile fiscale, cu alte cuvinte înainte ca modalitățile respective să fie efectiv implementate. Pentru a facilita activitatea administrațiilor statelor membre, schimbul automat ulterior de informații referitoare la aceste modalități ar trebui să aibă loc trimestrial.
-

↓ (UE) 2018/822 considerentul 8

- (43) Pentru a asigura buna funcționare a pieței și pentru a preveni apariția de lacune în cadrul normativ propus, obligația de raportare ar trebui impusă tuturor actorilor care sunt implicați de obicei în conceperea, comercializarea, organizarea sau gestionarea implementării unei tranzacții transfrontaliere care face obiectul raportării sau a unei serii de astfel de tranzacții, precum și asupra celor care oferă asistență sau consiliere. De asemenea, nu ar trebui pierdut din vedere faptul că, în anumite cazuri, obligația de raportare nu ar putea fi impusă unui intermediar din cauza unui privilegiu profesional legal sau în cazul în care nu există niciun intermediar deoarece, de exemplu, contribuabilul concepe și implementează singur o schemă. Așadar, ar fi esențial ca, în astfel de circumstanțe, autoritățile fiscale să nu piardă posibilitatea de a primi informații cu privire la modalitățile fiscale care este posibil să fie legate de planificarea fiscală agresivă. Prin urmare, ar fi necesar ca, în aceste cazuri, obligația de raportare să fie transferată asupra contribuabilului care beneficiază de modalitatea respectivă.
-

↓ (UE) 2018/822 considerentul 9

- (44) Modalitățile de planificare fiscală agresivă au evoluat de-a lungul anilor pentru a deveni mult mai complexe și sunt întotdeauna supuse unor modificări și adaptări constante ca reacție la contramăsurile defensive luate de autoritățile fiscale. Având în vedere cele de mai sus, ar fi mai eficace să se încerce captarea modalităților de planificare fiscală potențial agresivă prin compilarea unei liste cu acele caracteristici și elemente ale tranzacțiilor care prezintă un puternic indiciu de evitare a obligațiilor fiscale sau de abuz fiscal, mai degrabă decât să se definească conceptul de planificare fiscală agresivă. Aceste indicii sunt denumite „semne distinctive”.
-

↓ (UE) 2018/822 considerentul 10
(adaptat)

- (45) Dat fiind că obiectivul principal al prezentei directive privind raportarea modalităților transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă ar trebui să se concentreze pe

asigurarea bunei funcționări a pieței interne, este esențial să nu se reglementeze la nivelul Uniunii mai mult decât este necesar pentru a atinge obiectivele avute în vedere. De aceea, normele comune privind raportarea ar trebui să fie limitate la situațiile transfrontaliere, și anume la situațiile în care sunt implicate fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță. În asemenea circumstanțe, din cauza impactului potențial asupra funcționării pieței interne, se justifică necesitatea de a adopta un set comun de norme, în loc de a lăsa statelor membre sarcina de a aborda această chestiune. Un stat membru ar putea adopta măsuri suplimentare de raportare la nivel național de natură similară, însă informațiile colectate în plus față de ceea ce este raportabil în conformitate cu prezenta directivă nu ar trebui comunicate în mod automat către autoritățile competente din celelalte state membre. Informațiile respective ar putea face obiectul unui schimb de informații la cerere sau spontan, în conformitate cu normele aplicabile.

↓ (UE) 2018/822 considerentul 11
(adaptat)

- (46) Având în vedere că modalitățile care fac obiectul raportării ar trebui să aibă o dimensiune transfrontalieră, ar fi important ca informațiile relevante să fie împărtășite și autorităților fiscale din alte state membre, pentru a asigura eficacitatea maximă a prezentei directive în ceea ce privește descurajarea practicilor de planificare fiscală agresivă.
-

↓ (UE) 2018/822 considerentul 13
(adaptat)

- (47) Pentru a reduce la minimum costurile și sarcinile administrative atât pentru autoritățile fiscale, cât și pentru intermediari, și pentru a asigura eficacitatea prezentei directive în ceea ce privește descurajarea practicilor de planificare fiscală agresivă, domeniul de aplicare al schimbului automat de informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării în interiorul Uniunii ar trebui să fie în concordanță cu evoluțiile pe plan internațional. Ar trebui prevăzut un semn distinctiv specific în vederea combaterii modalităților concepute pentru a eluda obligațiile de raportare care implică schimburi automate de informații. Din punctul de vedere al acestui semn distinctiv, acordurile referitoare la schimbul automat de informații privind conturile financiare în temeiul SCR ar trebui tratate ca fiind echivalente cu obligațiile de raportare prevăzute la articolul 8 alineatul (4) și în anexa I. În cadrul punerii în aplicare a părților prezentei directive care vizează modalitățile de evitare a SCR și acordurile care implică persoane juridice sau construcții juridice sau orice alte structuri similare, statele membre ar putea utiliza activitatea OCDE și, mai precis, normele sale model privind informarea obligatorie în scopul de a aborda modalitățile de evitare a Standardului comun de raportare și structurile offshore opace, precum și comentariul aferent, drept sursă de ilustrare sau de interpretare, pentru a asigura coerența aplicării în toate statele membre în măsura în care aceste texte sunt aliniate la dispozițiile de drept al Uniunii.
-

↓ (UE) 2018/822 considerentul 14
(adaptat)

- (48) Deși impozitarea directă rămâne în sfera de competență a statelor membre, este oportun să se facă trimitere la o rată a impozitului pe profit egală cu zero sau aproape egală cu zero, exclusiv în scopul de a se defini în mod clar domeniul de aplicare al semnelui distinctiv care acoperă modalități care implică tranzacții transfrontaliere, care ar trebui să fie raportate în temeiul prezentei directive de către intermediari sau, după caz, de către contribuabili

și în privința cărora autoritățile competente ar trebui să facă schimb de informații în mod automat. În plus, este necesar să se amintească faptul că modalitățile transfrontaliere care implică o planificare fiscală agresivă și care au ca scop principal sau printre scopurile principale obținerea unui avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului dreptului fiscal aplicabil se supun normei generale antiabuz, astfel cum se prevede la articolul 6 din Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului⁹.

↓ 2011/16/UE considerentul 11
(adaptat)

(49) Schimbul spontan de informații între statele membre ar trebui de asemenea încurajat.

↓ 2011/16/UE considerentul 12

(50) Ar trebui prevăzute termenele-limită pentru furnizarea de informații în temeiul prezentei directive pentru a asigura faptul că schimbul de informații se produce la timp și, în consecință, este eficace.

↓ 2011/16/UE considerentul 13

(51) Este important să li se permită funcționarilor din cadrul administrației fiscale a unui stat membru să fie prezenți pe teritoriul unui alt stat membru.

↓ 2011/16/UE considerentul 14

(52) Deoarece situația fiscală a uneia sau a mai multor persoane impozabile stabilite în mai multe state membre prezintă adesea un interes comun sau complementar, este necesar să se prevadă posibilitatea ca aceste persoane să fie controlate simultan de către două sau mai multe state membre, prin acord reciproc și pe bază de voluntariat.

↓ 2011/16/UE considerentul 15

(53) Ținând cont de obligația legală din unele state membre de a notifica contribuabilului deciziile și actele referitoare la obligațiile sale fiscale și de dificultățile întâmpinate din acest motiv de autoritățile fiscale, inclusiv atunci când contribuabilul s-a stabilit într-un alt stat membru, este de dorit ca, în aceste cazuri, autoritățile fiscale să poată solicita cooperarea autorităților competente ale statului membru în care s-a stabilit contribuabilul.

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 15

(54) Feedbackul oferit de statul membru care primește informațiile statului membru care le transmite este un element necesar al funcționării unui sistem eficient de schimb automat de informații. Prin urmare, este oportun să subliniem că autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să transmită, o dată pe an, feedback cu privire la schimbul automat de informații celorlalte state membre în cauză. În practică, acest feedback obligatoriu ar trebui să se efectueze pe baza unor acorduri convenite bilateral.

---

⁹ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

↓ 2011/16/UE considerentul 17

- (55) Este necesar să existe o colaborare între statele membre și Comisie pentru a face posibile studiul continuu al procedurilor de cooperare și schimbul de experiență și de bune practici în domeniile de interes.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 18

- (56) În scopul eficienței cooperării administrative, este important ca, sub rezerva restricțiilor prevăzute în prezenta directivă, informațiile și documentele obținute în temeiul prezentei directive să poată fi utilizate și în alte scopuri de către statele membre care le-au primit. Este, de asemenea, important ca statele membre să poată transmite informațiile respective unei țări terțe, în anumite condiții.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 19

- (57) Ar trebui să fie clar definite și delimitate situațiile în care un stat membru solicitat poate refuza furnizarea de informații, ținând seama de anumite interese private, care ar trebui să fie protejate, precum și de interesul public.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 20

- (58) Statul membru nu ar trebui însă să refuze transmiterea informațiilor pe motiv că nu are un interes național sau că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent sau de administrator, sau pe motiv că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 21

- (59) Prezenta directivă cuprinde norme minime și, prin urmare, nu ar trebui să afecteze dreptul statelor membre de a iniția o cooperare extinsă cu alte state membre în temeiul legislației lor interne sau în cadrul acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate cu alte state membre.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 22

- (60) Ar trebui de asemenea precizat faptul că, atunci când un stat membru oferă unei țări terțe o cooperare mai extinsă decât cea prevăzută de prezenta directivă, el nu ar trebui să refuze o astfel de cooperare extinsă cu alte state membre care doresc să inițieze o astfel de cooperare extinsă reciprocă.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 23

- (61) Schimbul de informații ar trebui să se desfășoare prin intermediul unor formulare, formate și canale de comunicare standardizate.
-

↓ (UE) 2016/2258 considerent 2
(adaptat)

- (62) În cazul în care Titularul de cont este o structură intermediară, Instituțiile Financiare ar trebui să verifice structura respectivă și trebuie să identifice și să raporteze beneficiarii

săi reali. Acest element important în aplicarea prezentei directive se bazează pe informații privind combaterea spălării banilor obținute în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰ pentru identificarea beneficiarilor reali.

↓ (UE) 2016/2258 considerentul 3
(adaptat)

- (63) Pentru a asigura monitorizarea efectivă a aplicării de către Instituțiile Financiare a procedurilor de precauție stabilite în prezenta directivă , autoritățile fiscale au nevoie să aibă acces la informațiile privind combaterea spălării banilor. În absența accesului, autoritățile respective nu vor putea să monitorizeze, să confirme și să auditeze faptul că Instituțiile Financiare aplică în mod corespunzător prezenta directivă , identificând în mod corect și raportând beneficiarii reali ai structurilor intermediare.
-

↓ (UE) 2016/2258 considerentul 4
(adaptat)

- (64) Prezenta directivă cuprinde alte schimburi de informații și forme de cooperare administrativă între statele membre. Accesul la informațiile privind combaterea spălării banilor care sunt deținute de entități în temeiul Directivei (UE) 2015/849 în cadrul cooperării administrative în materie fiscală ar trebui să asigure o mai bună dotare a autorităților fiscale în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive și în vederea combaterii mai eficiente a evaziunii și fraudei fiscale.
-

↓ (UE) 2016/2258 considerentul 5
(adaptat)

- (65) Autoritățile fiscale ar trebui să poată accesa informațiile, procedurile, documentele și mecanismele privind combaterea spălării banilor pentru ca acestea să își poată îndeplini sarcinile de monitorizare a aplicării corespunzătoare a prezentei directive și pentru ca toate formele de cooperare administrativă stabilite în această privință să poată funcționa.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 24

- (66) Este necesară o evaluare a eficacității cooperării administrative, în special pe bază de statistici.
-

↓ 2011/16/UE considerentul 27
(adaptat)

- (67) Toate schimburile de informații menționate în prezenta directivă fac obiectul Regulamentelor UE 2016/679¹¹ și UE 2018/1725 al Parlamentului European și al

---

¹⁰ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

¹¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a

Consiliului¹². Cu toate acestea, este oportun să se ia în considerare limitarea anumitor drepturi și obligații prevăzute de Regulamentul UE 2016/679, pentru a proteja interesele menționate la articolul 23 alineatul (1) litera (e) din regulamentul menționat. Această limitare este necesară și proporțională, având în vedere pierderile potențiale de venituri pentru statele membre și importanța crucială a informațiilor care fac obiectul prezentei directive în combaterea eficientă a fraudei.

↓ 2014/107/UE considerentul 12

- (68) Instituțiile Financiare Raportoare, statele membre de origine și statele membre de destinație, în calitatea lor de operatori de date, ar trebui să păstreze informațiile prelucrate în conformitate cu prezenta directivă pentru o perioadă care nu depășește perioada necesară pentru atingerea obiectivelor acesteia. Având în vedere diferențele dintre legislațiile statelor membre, durata maximă de păstrare ar trebui stabilită în funcție de termenele de prescripție prevăzute de legislația fiscală internă a fiecărui operator de date.

↓ (UE) 2016/2258 considerentul 22
(adaptat)

- (69) Schimbul de informații în temeiul prezentei directive nu ar trebui să conducă la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice.

↓ (UE) 2016/2258 considerentul 9

- (70) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și să asigure aplicarea respectivelor sancțiuni. Deși alegerea sancțiunilor rămâne la latitudinea statelor membre, sancțiunile prevăzute ar trebui să fie eficiente, proporționale și disuasive.

↓ 2014/107/UE considerentul 13

- (71) La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să utilizeze Comentariile pe marginea Modelului de acord între autoritățile competente și a Standardului comun de raportare elaborate de OCDE drept sursă de ilustrare sau interpretare și în vederea asigurării unei aplicări consecvente în toate statele membre. Acțiunile Uniunii în acest domeniu ar trebui să continue să țină seama în special de evoluțiile viitoare la nivelul OCDE.

↓ (UE) 2018/822 considerentul 16
(adaptat)

- (72) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei directive, în special pentru schimbul automat de informații între autoritățile fiscale, Comisiei ar trebui să îi fie

acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

¹² Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

conferite competențe de executare pentru a adopta ☒ formulare ☒ standard cu un număr limitat de componente, inclusiv regimul lingvistic. Din același motiv, Comisiei ar trebui să îi fie conferite, de asemenea, competențe de executare pentru a adopta măsurile practice necesare pentru actualizarea ☒ rețelei comune de comunicații și a ☒ registrului central privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹³.

↓ (UE) 2016/2258 considerentul 6

- (73) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În cazurile în care prezenta directivă impune ca accesul autorităților fiscale la date cu caracter personal să fie prevăzut de lege, acest lucru nu necesită în mod obligatoriu un act legislativ al parlamentului, fără a aduce atingere ordinii constituționale din statele membre vizate. Cu toate acestea, un astfel de act legislativ ar trebui să fie clar și precis, iar aplicarea sa ar trebui să fie clară și previzibilă pentru persoanele care intră sub incidența sa, conform jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

↓ (UE) 2015/2376 considerentul 23

- (74) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume instituirea unei cooperări administrative eficiente între statele membre în condiții compatibile cu buna funcționare a pieței interne, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, din motive de uniformitate și eficacitate, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

↓

- (75) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa V, partea B,

↓ 2011/16/ UE (adaptat)

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹³ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

(1) Prezenta directivă prevede normele și procedurile conform cărora statele membre cooperează între ele în vederea realizării unui schimb de informații care este în mod previzibil relevant pentru administrarea și aplicarea legilor interne ale statelor membre în privința taxelor și impozitelor menționate la articolul 2.

(2) De asemenea, prezenta directivă prevede dispoziții pentru schimbul de informații prin mijloace electronice, menționat la alineatul (1), precum și norme și proceduri conform cărora statele membre vor coopera cu Comisia pe teme de coordonare și evaluare.

(3) Prezenta directivă nu afectează aplicarea în statele membre a normelor privind asistența reciprocă în materie penală. De asemenea, prezenta directivă nu aduce atingere îndeplinirii niciunei obligații a statelor membre în temeiul altor instrumente juridice, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale, în ceea ce privește cooperarea administrativă extinsă.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică tuturor tipurilor de taxe și impozite percepute de către sau în numele unui stat membru sau al subdiviziunilor teritoriale sau administrative ale acestuia, inclusiv autoritățile locale.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), prezenta directivă nu se aplică taxei pe valoarea adăugată și nici taxelor vamale sau accizelor care fac obiectul unei alte legislații a Uniunii privind cooperarea administrativă dintre statele membre. Prezenta directivă nu se aplică nici contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială plătitibile statului membru, unei subdiviziuni a acestuia sau instituțiilor de securitate socială de drept public.

(3) Taxele și impozitele, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), nu se interpretează în niciun caz ca incluzând:

- (a) taxele, cum ar fi cele pentru certificate și alte documente emise de autoritățile publice;
- (b) contribuțiile de natură contractuală, cum ar fi sumele stabilite pentru utilitățile publice.

(4) Prezenta directivă se aplică taxelor și impozitelor menționate la alineatul (1), percepute în cadrul teritoriului unde tratatele sunt aplicabile în temeiul articolului 52 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „autoritate competentă” a unui stat membru înseamnă autoritatea care a fost desemnată ca atare de către statul membru respectiv. Atunci când acționează în temeiul prezentei directive, biroul central de legătură, un departament de legătură sau un funcționar competent este considerat, de asemenea, autoritate competentă prin delegare, conform articolului 4;
- (2) „birou central de legătură” înseamnă biroul care a fost desemnat ca fiind responsabilul principal pentru contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative;
- (3) „departament de legătură” înseamnă orice birou, altul decât biroul central de legătură, care a fost astfel desemnat în vederea schimbului direct de informații în temeiul prezentei directive;
- (4) „funcționar competent” înseamnă orice funcționar care este autorizat să facă schimb direct de informații în temeiul prezentei directive;
- (5) „autoritate solicitantă” înseamnă biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar competent al unui stat membru care înaintează o cerere de asistență în numele autorității competente;
- (6) „autoritate solicitată” înseamnă biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar competent al unui stat membru care primește o cerere de asistență în numele autorității competente;
- (7) „anchetă administrativă” înseamnă toate controalele, verificările și alte acțiuni întreprinse de statele membre în exercitarea atribuțiilor lor, în scopul asigurării aplicării corecte a legislației fiscale;
- (8) „schimb de informații la cerere” înseamnă schimbul de informații efectuat pe baza unei cereri adresate de statul membru solicitant statului membru solicitat într-un caz specific;

↓ (UE) 2016/881 art. 1. pct. 1

- (9) „schimb automat” înseamnă:

↓ (UE) 2018/822 art. 1. pct. 1 litera (a) (i)
--

- (a) în sensul articolului 8 alineatul (1) și al articolelor 9, 10 și 11, comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul articolului 8 alineatul (1), trimiterea la informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statului membru care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de procesare a informațiilor din acel stat membru;

↓ (UE) 2016/881 art. 1. pct. 1

- (b) în sensul articolului 8 alineatul (4), comunicarea sistematică a informațiilor predefinite referitoare la rezidenții din alte state membre către statul membru de rezidență relevant, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite;
-

↓ (UE) 2018/822 art. 1. pct. 1 litera (a)
(ii) (adaptat)

- (c) în sensul celorlalte dispoziții din prezenta directivă în afara articolului 8 alineatele (1) și (4) și a articolelor 9, 10 și 11, comunicarea sistematică de informații predefinite ☒ menționată ☒ la literele (a) și (b).
-

↓ (UE) 2016/881 art. 1. pct. 1
→₁ (UE) 2018/822 art. 1. pct. 1 litera (a)
(iii)

→₁ În sensul articolului 8 alineatele (4) și articolului 8 alineatele (7), al articolului 25 alineatul (2), al articolului 30 alineatele (3) și (4) și al anexei IV, cuvintele cu inițială majusculă au înțelesul corespunzător definițiilor prevăzute în anexa I. ← În contextul articolului 10 și al anexei III, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa III;

↓ 2011/16/UE (adaptat)

- (10) „schimb spontan” înseamnă comunicarea nesistematică, în orice moment și fără o cerere prealabilă, a unor informații către un alt stat membru;
- (11) „persoană” înseamnă:
- (a) o persoană fizică;
  - (b) o persoană juridică;
  - (c) atunci când legislația în vigoare prevede acest lucru, o asociație de persoane careia îi este recunoscută capacitatea de a încheia acte juridice, dar care nu are statutul de persoană juridică;
  - (d) orice altă construcție juridică, indiferent de natura sau forma acesteia, fie că are sau nu personalitate juridică, care deține sau gestionează active care, alături de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe sau impozite care fac obiectul prezentei directive;
- (12) „prin mijloace electronice” înseamnă prin utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digitală, și stocarea datelor, și prin utilizarea transmisiei prin fir, a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;
- (13) „rețea CCN” înseamnă platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicații (CCN) dezvoltată de Uniune pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente din domeniul vamal și fiscal;

- (14) „decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră” înseamnă orice acord, comunicare sau alt instrument sau acțiune cu efecte similare, inclusiv o decizie emisă, modificată sau reînnoită în contextul unui audit fiscal și care îndeplinește următoarele condiții:
- (a) este emisă, modificată sau reînnoită de către sau în numele guvernului sau al autorității fiscale a unui stat membru sau de către subdiviziunile teritoriale sau administrative ale statului membru, inclusiv autoritățile locale, indiferent dacă aceasta este efectiv utilizată;
  - (b) este emisă, modificată sau reînnoită la adresa unei anumite persoane sau a unui anumit grup de persoane și pe care această persoană sau acest grup de persoane are dreptul să se bazeze;
  - (c) se referă la interpretarea sau aplicarea unei dispoziții legale sau administrative privind administrarea sau aplicarea normelor legale naționale referitoare la impozitele din statul membru sau din subdiviziunile teritoriale sau administrative ale statului membru, inclusiv autoritățile locale;
  - (d) se referă la o tranzacție transfrontalieră sau la întrebarea dacă activitățile desfășurate de o persoană într-o altă jurisdicție generează sau nu un sediu permanent;
  - (e) este luată anterior tranzacțiilor sau activităților dintr-o altă jurisdicție care au potențialul de a genera un sediu permanent sau anterior depunerii declarației fiscale pentru perioada în care a avut loc tranzacția sau seria de tranzacții sau activități.

Tranzacțiile transfrontaliere pot include, fără a se limita la acestea, realizarea de investiții, furnizarea de bunuri, servicii $\boxtimes$ sau $\boxtimes$ finanțare sau utilizarea unor active corporale sau necorporale și nu trebuie neapărat să implice în mod direct persoana căreia i se adresează decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră;

- (15) „acord prealabil privind prețul de transfer” înseamnă orice acord, comunicare sau alt instrument sau acțiune cu efecte similare, inclusiv unul (una) emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) în contextul unui audit fiscal și care îndeplinește următoarele condiții:
- (a) este emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) de către sau în numele guvernului sau al autorității fiscale din unul sau mai multe state membre, inclusiv al oricărei subdiviziuni teritoriale sau administrative din acestea, inclusiv autorități locale, indiferent dacă acesta (aceasta) este efectiv utilizat(ă);
  - (b) este emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) la adresa unei anumite persoane sau a unui grup de persoane și pe care această persoană sau grup de persoane are dreptul să se bazeze;
  - (c) stabilește, anterior tranzacțiilor transfrontaliere între întreprinderi asociate, un set corespunzător de criterii pentru stabilirea prețurilor de transfer pentru aceste tranzacții sau determină atribuirea profiturilor către un sediu permanent.

Întreprinderile sunt întreprinderi asociate atunci când o întreprindere participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei alte întreprinderi sau când aceleași

persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul întreprinderilor.

Prețurile de transfer sunt prețurile la care o întreprindere transferă bunuri corporale și necorporale sau oferă servicii întreprinderilor asociate, iar „stabilirea prețurilor de transfer” se interpretează în consecință;

- (16) în sensul punctului 14, „tranzacție transfrontalieră” înseamnă o tranzacție sau o serie de tranzacții în care este îndeplinită una sau mai multe din următoarele condiții :
- (a) nu toate părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții au rezidența fiscală în statul membru care emite, modifică sau reînnoiește decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră;
  - (b) oricare dintre părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții are în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;
  - (c) una dintre părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții își desfășoară activitatea într-o altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent și tranzacția sau seria de tranzacții constituie o parte sau totalitatea activității la sediul permanent. O tranzacție sau o serie de tranzacții transfrontaliere include, de asemenea, măsurile luate de către o persoană în ceea ce privește activitățile comerciale din altă jurisdicție pe care persoana respectivă le desfășoară prin intermediul unui sediu permanent;
  - (d) tranzacțiile sau seriile de tranzacții respective au un impact transfrontalier.

În sensul punctului 15, „tranzacție transfrontalieră” înseamnă o tranzacție sau o serie de tranzacții care implică întreprinderi asociate care nu își au toate rezidența fiscală pe teritoriul aferent unei singure jurisdicții sau o tranzacție sau o serie de tranzacții care au un impact transfrontalier;

- (17) în sensul punctelor 15 și 16, „întreprindere” înseamnă orice formă de desfășurare a unei activități comerciale;

(UE) 2018/822 art. 1 pct. 1 litera (b)

- (18) „modalitate transfrontalieră” înseamnă o modalitate care implică fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță, dacă este îndeplinită cel puțin una din următoarele condiții:
- (a) nu toți participanții la modalitate sunt rezidenți în scopuri fiscale în aceeași jurisdicție;
  - (b) unul sau mai mulți participanți la modalitate au în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;
  - (c) unul sau mai mulți participanți la modalitate desfășoară o activitate economică în altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent situat în jurisdicția respectivă, iar modalitatea constituie totalitatea sau o parte a activității acelui sediu permanent;
  - (d) unul sau mai mulți participanți la modalitate desfășoară o activitate într-o altă jurisdicție fără a avea rezidența fiscală sau fără a institui un sediu permanent în acea jurisdicție;

- (e) o astfel de modalitate are un posibil impact asupra schimbului automat de informații sau a identificării beneficiarilor reali.

În sensul punctelor 18 - 25 din prezentul articol, al articolului 11 și al anexei IV, o modalitate include de asemenea o serie de modalități. O modalitate poate cuprinde mai multe etape sau părți;

- (19) „modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării” înseamnă orice modalitate transfrontalieră care cuprinde cel puțin unul dintre semnele distinctive stabilite în anexa IV;
- (20) „semn distinctiv” înseamnă o caracteristică sau o însușire a unei modalități transfrontaliere care prezintă un indiciu al unui potențial risc de evitare a obligațiilor fiscale, astfel cum este menționată în anexa IV;
- (21) „intermediar” înseamnă orice persoană care proiectează, comercializează, organizează, pune la dispoziție în vederea implementării sau gestionează implementarea unei modalități transfrontaliere care face obiectul raportării.

De asemenea, înseamnă orice persoană care, având în vedere faptele și circumstanțele relevante și pe baza informațiilor disponibile, a cunoștințelor de specialitate relevante și a înțelegerii necesare pentru furnizarea acestor servicii, știe sau ar fi rezonabil de așteptat să știe că s-a angajat să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane, ajutor, asistență sau consiliere cu privire la proiectarea, comercializarea, organizarea, punerea la dispoziție în vederea implementării sau gestionarea implementării unei modalități transfrontaliere care face obiectul raportării. Orice persoană are dreptul să furnizeze dovezi că nu a știut și nu ar fi fost rezonabil de așteptat să știe că a fost implicată într-o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării. În acest scop, persoana respectivă se poate raporta la toate faptele și circumstanțele relevante, la informațiile disponibile, precum și la cunoștințele sale de specialitate relevante și la capacitatea sa de înțelegere.

Pentru a fi un intermediar, o persoană trebuie să îndeplinească cel puțin una din următoarele condiții suplimentare:

- (a) să fie rezidentă în scopuri fiscale într-un stat membru;
  - (b) să aibă un sediu permanent într-un stat membru prin intermediul căruia să fie furnizate serviciile legate de modalitatea în cauză;
  - (c) să fie constituită într-un stat membru sau să fie reglementată de legislația unui stat membru;
  - (d) să fie înregistrată într-o asociație profesională legată de servicii juridice, fiscale sau de consultanță într-un stat membru;
- (22) „contribuabil relevant” înseamnă orice persoană căreia i se pune la dispoziție o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării în vederea implementării sau care este pregătită să implementeze o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării sau care a implementat prima etapă a unei astfel de modalități;
  - (23) în sensul articolului 11, „întreprindere asociată” înseamnă o persoană care este legată de altă persoană cel puțin în unul din următoarele moduri:

- (a) o persoană participă la gestionarea unei alte persoane prin faptul că se află în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra celeilalte persoane;
- (b) o persoană participă la controlul asupra unei alte persoane printr-o participație care depășește 25 % din drepturile de vot;
- (c) o persoană participă la capitalul unei alte persoane printr-un drept de proprietate care, direct sau indirect, depășește 25 % din capital;
- (d) o persoană are dreptul să primească 25 % sau mai mult din profitul unei alte persoane.

Dacă mai multe persoane participă, astfel cum se menționează la literele (a) - (d), la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul aceleiași persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

Dacă aceleași persoane participă, astfel cum se menționează la literele (a) - (d), la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul mai multor persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

În sensul prezentului punct, o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații la toate drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului a entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană.

În cazul participațiilor indirecte, îndeplinirea cerințelor de la litera (c) se stabilește prin înmulțirea ratelor de participație pe nivelurile succesive. Se consideră că o persoană care deține mai mult de 50 % din drepturile de vot deține 100 % din drepturile de vot.

O persoană fizică, soțul său/soția sa și descendenții sau ascendenții direcți sunt considerați o singură persoană;

- (24) „modalitate comercializabilă” înseamnă o modalitate transfrontalieră care este proiectată, comercializată, pregătită pentru implementare sau pusă la dispoziție în vederea implementării, fără a fi necesară o personalizare substanțială a acesteia;
- (25) „modalitate ad-hoc” înseamnă orice modalitate transfrontalieră care nu este o modalitate comercializabilă.

↓ 2011/16/UE (adaptat)

Articolul 4

Organizare

(1) Fiecare stat membru informează Comisia, fără întârziere , cu privire la orice schimbare a autorității competente pe care o desemnează în temeiul prezentei directive așa cum s-a notificat anterior în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2011/16/EU .

Comisia pune aceste informații la dispoziția celorlalte state membre și publică lista autorităților statelor membre în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Autoritatea competentă din fiecare stat membru desemnează un singur birou central de legătură. Autoritatea competentă este responsabilă de informarea Comisiei și a celorlalte state membre cu privire la acesta.

Biroul central de legătură poate fi desemnat, de asemenea, responsabil de contactele cu Comisia. Autoritatea competentă este responsabilă de informarea Comisiei cu privire la acest lucru.

(3) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate desemna departamente de legătură cu competențe repartizate conform legislației sau politicii sale naționale. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista departamentelor de legătură și de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre interesate, precum și a Comisiei.

(4) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate desemna funcționari competenți. Biroul fiscal de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista acestor funcționari competenți și de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre interesate, precum și a Comisiei.

(5) Funcționarii implicați în cooperarea administrativă în temeiul prezentei directive sunt considerați, în orice situație, ca fiind funcționari competenți în acest sens, în conformitate cu condițiile prevăzute de autoritățile competente.

(6) Atunci când un departament de legătură sau un funcționar competent trimite sau primește o cerere sau un răspuns la o cerere de cooperare, acesta informează biroul central de legătură din statul său membru, conform procedurilor prevăzute de acesta din urmă.

(7) Atunci când un departament de legătură sau un funcționar competent primește o cerere de cooperare care necesită o acțiune în afara competenței care i-a fost repartizată conform legislației sau politicii naționale a statului său membru, el transmite fără întârziere această cerere biroului central de legătură al statului său membru și informează autoritatea solicitantă. Într-un astfel de caz, perioada prevăzută la articolul 7 începe în ziua următoare transmiterii cererii de cooperare către biroul central de legătură.

CAPITOLUL II

SCHIMBUL DE INFORMAȚII

SECȚIUNEA I

SCHIMBUL DE INFORMAȚII LA CERERE

Articolul 5

Procedura aplicabilă schimbului de informații la cerere

La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată comunică autorității solicitante orice informații la care se face referire la articolul 1 alineatul (1) pe care le deține sau pe care le obține în urma anchetelor administrative.

Articolul 6

Anchete administrative

- (1) Autoritatea solicitată asigură efectuarea oricăror anchete administrative necesare pentru a obține informațiile menționate la articolul 5.
- (2) Cererea menționată la articolul 5 poate conține solicitarea motivată a unei anchete administrative specifice. În cazul în care autoritatea solicitată decide că nu este necesară nicio anchetă administrativă, aceasta comunică de îndată autorității solicitante motivele acestei decizii.
- (3) Pentru a obține informațiile solicitate sau a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitată urmează aceleași proceduri ca atunci când acționează din proprie inițiativă sau la cererea unei alte autorități din statul său membru.
- (4) Atunci când autoritatea solicitantă i-o solicită în mod expres, autoritatea solicitată transmite documente originale, cu condiția ca acest lucru să nu contravină dispozițiilor în vigoare în statul membru al autorității solicitate.

Articolul 7

Termene

- (1) Autoritatea solicitată furnizează informațiile prevăzute la articolul 5 în cel mai scurt timp posibil și în termen de cel mult șase luni de la data primirii cererii.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritatea solicitată deține deja informațiile cerute, transmiterea acestora se face în termen de două luni de la data respectivă.

- (2) Pentru anumite cazuri speciale, autoritatea solicitantă și cea solicitată pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevăzute la alineatul (1).
- (3) Autoritatea solicitată confirmă autorității solicitante, dacă este posibil prin mijloace electronice, primirea unei cereri fără întârziere și, în orice caz, în termen de cel mult șapte zile lucrătoare de la primire.
- (4) În termen de o lună de la primirea cererii, autoritatea solicitată notifică autorității solicitante orice nereguli ale cererii, precum și nevoia unor eventuale informații suplimentare. Într-un astfel de caz, termenele prevăzute la alineatul (1) se calculează din ziua următoare celei în care autoritatea solicitată primește informațiile suplimentare necesare.
- (5) În cazul în care autoritatea solicitată nu este în măsură să răspundă în termenul stabilit, aceasta notifică autorității solicitante fără întârziere și, în orice caz, în termen de trei luni de la primirea cererii, motivele nerespectării termenului și data la care consideră că va fi în măsură să ofere un răspuns.
- (6) În cazul în care autoritatea solicitată nu se află în posesia informațiilor solicitate și nu este în măsură să răspundă sau refuză să răspundă unei cereri de informații din motivele prevăzute la articolul 21, aceasta notifică autorității solicitante motivele sale fără întârziere și, în orice caz, în termen de o lună de la data primirii cererii.

SECȚIUNEA II

SCHIMBUL AUTOMAT OBLIGATORIU DE INFORMAȚII

Articolul 8

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații

(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru comunică autorității competente a oricărui alt stat membru, prin schimb automat, informațiile referitoare la perioadele de impozitare începând din 1 ianuarie 2014, care sunt disponibile cu privire la rezidenții din acel stat membru și la următoarele categorii specifice de venituri și de capital, astfel cum sunt acestea înțelese în temeiul legislației naționale a statului membru care comunică informațiile:

- (a) venituri din muncă;
- (b) remunerații și alte beneficii plătite administratorilor și altor persoane asimilate acestora;
- (c) produse de asigurări de viață neacoperite de alte instrumente juridice ale Uniunii, în cazul schimbului de informații sau al altor măsuri similare;
- (d) pensii;
- (e) proprietatea asupra bunurilor imobile și venituri din bunuri imobile.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificări ale informațiilor comunicate în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Directiva 2011/16/UE despre categoriile enumerate la alineatul (1) referitor la care au informații disponibile.

↓ 2014/107/UE art. 1. pct. 2 litera (a)

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru poate indica autorității competente a oricărui alt stat membru faptul că nu dorește să primească informații referitoare la una sau mai multe dintre categoriile de venituri și de capital menționate la alineatul (1). De asemenea, statul membru respectiv informează Comisia în acest sens.

Un stat membru poate fi considerat drept stat care nu dorește să primească informații în conformitate cu alineatul (1) în cazul în care nu informează Comisia despre oricare dintre categoriile cu privire la care posedă informații disponibile.

↓ 2014/107/UE art. 1. pct. 2 litera (b)
(adaptat)
→₁ Rectificare, JO L 124, 20.5.2015, p. 16

(4) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune Instituțiilor sale Financiare Raportoare să aplice normele de raportare și de →₁ diligență fiscală ← incluse în anexele I și II și să asigure punerea în aplicare eficace și respectarea acestor norme în conformitate cu secțiunea IX din anexa I.

În temeiul normelor de raportare și de ➔₁ diligență fiscală ◀ aplicabile, prevăzute în anexele I și II, autoritatea competentă a fiecărui stat membru comunică autorității competente din orice alt stat membru, prin intermediul schimbului automat, în termenul prevăzut la alineatul (5) litera (b), următoarele informații aferente perioadelor impozabile care încep la 1 ianuarie 2016 referitoare la un Cont care face obiectul raportării:

- (a) numele, adresa, numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării și care este Titular de cont al contului respectiv și, în cazul unei Entități care este Titular de cont și care, după aplicarea normelor de ➔₁ diligență fiscală ◀ prevăzute în anexe, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care ☒ sunt Persoane ☒ care fac obiectul raportării, numele, adresa și NIF ale Entității, precum și numele, adresa, NIF și data și locul nașterii fiecărei Persoane care face obiectul raportării;
- (b) numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);
- (c) numele și numărul de identificare (dacă este cazul) al Instituției Financiare Raportoare;
- (d) soldul sau valoarea contului (inclusiv Valoarea de răscumpărare în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră) la sfârșitul anului calendaristic relevant sau al altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei respective, închiderea contului;
- (e) în cazul oricărui Cont de custodie:
  - (i) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor și cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, în fiecare caz plătite sau creditate în contul respectiv (sau în legătură cu respectivul cont) în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
  - (ii) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;
- (f) în cazul oricărui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;
- (g) în cazul oricărui alt cont decât cele descrise la litera (e) sau la litera (f), cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare este debitoare, inclusiv suma agregată a oricăror răscumpărări plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.

În scopul schimbului de informații în temeiul prezentului alineat, în absența unor dispoziții contrare prevăzute la prezentul alineat sau în ☒ anexele I și II ☒, cuantumul și descrierea plăților efectuate în legătură cu un Cont care face obiectul raportării se stabilesc în conformitate cu legislația națională a statului membru care comunică informațiile.

Primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat au prioritate față de alineatul (1) litera (c) sau orice alt instrument juridic al Uniunii în măsura în care schimbul de informații în cauză ar intra sub incidența alineatului (1) litera (c) sau a oricărui alt instrument juridic al Uniunii.

↓ 2014/107/UE art. 1. pct. 2 litera (d)

(5) Comunicarea informațiilor se desfășoară după cum urmează:

- (a) în cazul categoriilor prevăzute la alineatul (1): cel puțin o dată pe an, în termen de șase luni de la sfârșitul anului fiscal din statul membru respectiv pe parcursul căruia au devenit disponibile informațiile;
- (b) în cazul informațiilor prevăzute la alineatul (4): anual, în termen de nouă luni de la sfârșitul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate la care se referă informațiile.

↓ 2011/16/UE (adaptat)

(6) Comisia ☒, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește ☒ măsurile practice pentru schimbul automat de informații. ☒ Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă ☒ în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 32 alineatul (2).

↓ 2014/107/UE art. 1. pct. 2 litera (e)
(adaptat)

(7) În sensul punctelor B.1.(c) și C.17.(g) din secțiunea VIII a anexei I, fiecare stat membru ☒ informează ☒ Comisia, ☒ în cazul în care survin orice modificări cu privire la ☒ lista entităților și conturilor care trebuie tratate drept Instituții Financiare Nonraportoare, respectiv drept Conturi Excluse ☒ puse la dispoziția Comisiei în temeiul articolului 8 alineatul (7a) din Directiva 2011/16/EU ☒. Comisia are obligația de a publica, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, o listă generală cu informațiile primite și de a o actualiza, dacă este necesar.

Statele membre garantează faptul că aceste tipuri de Instituții Financiare Nonraportoare și de Conturi Excluse îndeplinesc toate cerințele enumerate în punctele B.1.(c) și C.17.(g) din secțiunea VIII a anexei I și, în special, că statutul unei Intuții Financiare drept Instituție Financiară Nonraportoare sau statutul unui cont drept Cont Exclus nu aduce atingere obiectivelor prezentei directive.

↓ 2011/16/UE

(8) În cazul în care statele membre convin să facă automat schimb de informații referitoare la categorii suplimentare de venituri și de capital în cadrul unor acorduri bilaterale sau multilaterale pe care le încheie cu alte state membre, acestea comunică acordurile respective Comisiei, care le pune la dispoziția tuturor celorlalte state membre.

↓ (UE) 2015/2376 art. 1. pct. 3 (adaptat)

Articolul 9

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer

(1) Autoritatea competentă a unui stat membru în care s-a emis, s-a modificat sau s-a reînnoit o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau un acord prelabil privind prețul de transfer

după data de 31 decembrie 2016 comunică, prin schimb automat, informații cu privire la acest lucru autorităților competente din toate celelalte state membre, precum și Comisiei, cu limitarea cazurilor prevăzute la alineatul (7) din prezentul articol, în conformitate cu măsurile practice aplicabile adoptate în temeiul articolului 25.

(2) Acordurile prealabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale cu țări terțe se exclud din domeniul de aplicare al schimbului automat de informații în temeiul prezentului articol în cazul în care acordul internațional privind impozitarea în temeiul căruia a fost negociat acordul prealabil privind prețul de transfer nu permite divulgarea sa către terți. Aceste acorduri prealabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale fac obiectul unui schimb în temeiul articolului 13 în cazul în care acordul în temeiul căruia a fost negociat acordul prealabil privind prețul de transfer permite divulgarea acestora, iar autoritatea competentă a țării terțe acordă permisiunea ca informațiile să fie divulgate.

Totuși, atunci când acordurile prealabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale ar fi excluse de la schimbul automat de informații în temeiul primei teze de la primul paragraf din prezentul alineat, informațiile identificate la alineatul (5), menționate în cererea care a condus la emiterea unui astfel de acord prealabil privind prețul de transfer bilateral sau multilateral, fac în schimb obiectul unui schimb în temeiul alineatului (1).

(3) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră implică și se referă exclusiv la afacerile fiscale ale uneia sau mai multor persoane fizice.

(4) Schimbul de informații se desfășoară în termen de trei luni de la încheierea semestrului din anul calendaristic în care a fost emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau acordul prealabil privind prețul de transfer.

(5) Informațiile care urmează să fie comunicate de către un stat membru în conformitate cu alineatul (1) cuprind următoarele:

- (a) identitatea persoanei, alta decât o persoană fizică, și, dacă este cazul, a grupului de persoane din care aceasta face parte;
- (b) un rezumat al conținutului deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al acordului prealabil privind prețul de transfer, inclusiv o descriere a activităților comerciale sau a tranzacției sau seriei de tranzacții relevante, prezentat în termeni abstracti, fără să conducă la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice;
- (c) datele emiterii, modificării sau reînnoirii deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer;
- (d) data încetării perioadei de valabilitate a deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer, în cazul în care aceasta este specificată;
- (e) data încetării perioadei de valabilitate a deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer, în cazul în care aceasta este specificată;
- (f) tipul de decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acord prealabil privind prețul de transfer;

- (g) valoarea tranzacției sau a seriei de tranzacții aferente deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau acordului prealabil privind prețul de transfer dacă o astfel de valoare este menționată în decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau în acordul prealabil privind prețul de transfer;
- (h) descrierea setului de criterii utilizate pentru a stabili prețurile de transfer sau prețul de transfer în sine, în cazul unui acord prealabil privind prețul de transfer;
- (i) identificarea metodei utilizate pentru a stabili prețurile de transfer sau prețul de transfer în sine, în cazul unui acord prealabil privind prețul de transfer;
- (j) identificarea celorlalte state membre, dacă există, care este probabil să fie vizate de decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acordul prealabil privind prețul de transfer;
- (k) identificarea oricărei persoane, alta decât o persoană fizică, din celelalte state membre, dacă există, care este probabil să fie afectată de decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acordul prealabil privind prețul de transfer (indicând statele membre de care sunt legate persoanele afectate);
- (l) precizarea dacă informațiile comunicate se bazează pe decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau pe acordul prealabil privind prețul de transfer în sine sau sunt furnizate ca urmare a cererii menționate la alineatul (2) al doilea paragraf.

(6) Pentru a facilita schimbul de informații menționate la prezentul articol alineatul (5), Comisia adoptă măsurile practice necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv măsuri de standardizare a comunicării setului de informații prevăzut la alineatul (5) din prezentul articol, în cadrul procedurii de stabilire a formularului-tip prevăzut la articolul 24 alineatul (5).

(7) Informațiile menționate la alineatul (5) literele (a), (b), (h) și (k) nu se comunică Comisiei.

(8) Statele membre pot, în conformitate cu articolul 5 și ținând seama de articolul 25 alineatul (4), să solicite informații suplimentare, inclusiv textul integral al unei decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al unui acord prealabil privind prețul de transfer.

↓ (UE) 2016/881 art. 1. pct. 2 (adaptat)

Articolul 10

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la raportul pentru fiecare țară în parte

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune societății-mamă finale a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală pe teritoriul său, sau oricărei alte entități raportoare în conformitate cu secțiunea II din anexa III, să prezinte un raport pentru fiecare țară în parte pentru fiecare an fiscal de raportare, în termen de 12 luni de la ultima zi a anului fiscal de raportare a grupului de întreprinderi multinaționale în conformitate cu secțiunea II din anexa III.

(2) Autoritatea competentă a unui stat membru în care a fost primit raportul pentru fiecare țară în parte în temeiul alineatului (1) comunică, prin intermediul schimbului automat și în termenul stabilit la alineatul (4), raportul pentru fiecare țară în parte oricărui alt stat membru în care, pe baza

informațiilor din raportul pentru fiecare țară în parte, una sau mai multe entități constitutive din grupul de întreprinderi multinaționale al entității raportoare își au rezidența fiscală sau sunt supuse impozitării pentru activitatea economică desfășurată prin intermediul unui sediu permanent.

(3) Raportul pentru fiecare țară în parte trebuie să conțină următoarele informații cu privire la grupul de întreprinderi multinaționale:

- (a) informații agregate referitoare la suma veniturilor, profitul (pierderile) anterioare impozitării veniturilor, impozitul pe venit plătit, impozitul pe venit acumulat, capitalul declarat, profitul nedistribuit, numărul de salariați și imobilizările corporale, altele decât numerarul sau echivalentele de numerar pentru fiecare jurisdicție în care își desfășoară activitatea grupul de întreprinderi multinaționale;
- (b) identificarea fiecărei entități constitutive din grupul de întreprinderi multinaționale, precizând jurisdicția în care își are rezidența fiscală respectiva entitate constitutivă și, în cazul în care este diferită de respectiva jurisdicție de rezidență fiscală, jurisdicția în temeiul legislației căreia este organizată respectiva entitate constitutivă și natura principalei sau principalelor activități economice ale respectivei entități constitutive.

(4) Comunicarea are loc în termen de 15 luni de la ultima zi a anului fiscal al grupului de întreprinderi multinaționale la care se referă raportul pentru fiecare țară în parte.

↓ (UE) 2018/822 art. 1. pct. 2 (adaptat)
→₁ Rectificare, JO L 31, 1.2.2019, p.
108

Articolul 11

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune intermediarilor să depună la autoritățile competente informațiile aflate la cunoștința, în posesia sau sub controlul lor cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării, în termen de 30 de zile începând:

- (a) din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării este pusă la dispoziție în vederea implementării; sau
- (b) din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării este pregătită pentru implementare; sau
- (c) din ziua în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare a modalității transfrontaliere care face obiectul raportării,

oricare dintre aceste momente survine mai întâi.

În pofida primului paragraf, intermediarii menționați la articolul 3 punctul 21 al doilea paragraf au, de asemenea, obligația de a depune informații în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care au furnizat ajutor, asistență sau consiliere, în mod direct sau prin intermediul altor persoane.

(2) În cazul modalităților comercializabile, statele membre iau măsurile necesare pentru a impune intermediarului să întocmească un raport periodic, la fiecare trei luni, prin care să furnizeze o variantă actualizată care să conțină noile informații care fac obiectul raportării, menționate la punctul 14 literele (a), (d), (g) și (h), care au devenit disponibile de la depunerea ultimului raport.

(3) În cazul în care intermediarul are răspunderea de a depune informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații se depun numai în statul membru care ocupă primul loc în următoarea listă:

- (a) statul membru în care intermediarul își are rezidența fiscală;
- (b) statul membru în care intermediarul are un sediu permanent prin intermediul căruia sunt furnizate serviciile legate de modalitatea în cauză;
- (c) statul membru în care intermediarul este constituit sau de a cărui legislație este reglementat;
- (d) statul membru în care intermediarul este înregistrat într-o asociație profesională legată de servicii juridice, fiscale sau de consultanță.

(4) În cazul în care, în temeiul alineatului (3), există o obligație de raportare multiplă, intermediarul este exonerat de depunerea informațiilor dacă deține dovada, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații au fost depuse într-un alt stat membru.

(5) Fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru a da intermediarilor dreptul la o derogare de la depunerea informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării în cazul în care obligația de raportare ar încălca privilegiul profesional legal în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv. În aceste circumstanțe, fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune intermediarilor să notifice fără întârziere oricărui alt intermediar sau, dacă nu există un alt intermediar, contribuabilului relevant obligațiile de raportare care îi revin în temeiul alineatului (6).

Intermediarii nu pot beneficia de o derogare în temeiul primului paragraf decât în măsura în care își desfășoară activitatea în limitele legilor naționale relevante care le definesc profesia.

(6) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care nu există niciun intermediar sau în care intermediarul informează contribuabilul relevant sau un alt intermediar cu privire la aplicarea unei derogări în temeiul alineatului (5), obligația de depunere a informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării revine celuilalt intermediar informat sau, dacă acesta nu există, contribuabilului relevant.

(7) Contribuabilul relevant căruia îi revine obligația de raportare depune informațiile în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării este pusă la dispoziția respectivului contribuabil relevant în vederea implementării sau este pregătită pentru implementarea de către contribuabilul relevant sau din momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare legat de contribuabilul relevant, oricare dintre aceste momente survine mai întâi.

În cazul în care contribuabilul relevant are obligația de a depune informații privind modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații se depun numai la autoritățile competente din statul membru care ocupă primul loc în următoarea listă:

- (a) statul membru în care contribuabilul relevant își are rezidența fiscală;
- (b) statul membru în care contribuabilul relevant are un sediu permanent care beneficiază de modalitatea în cauză;
- (c) statul membru în care contribuabilul relevant obține venituri sau generează profituri, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent în niciun stat membru;
- (d) statul membru în care contribuabilul relevant desfășoară o activitate, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent în niciun stat membru.

(8) În cazul în care, în temeiul alineatului (7), există o obligație de raportare multiplă, contribuabilul relevant este exonerat de depunerea informațiilor dacă deține dovada, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații au fost depuse într-un alt stat membru.

(9) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care există mai mulți intermediari, obligația de depunere a informațiilor cu privire la modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării revine tuturor intermediarilor implicați în aceeași modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării.

Un intermediar este exonerat de depunerea informațiilor numai dacă are o dovadă, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații menționate la alineatul (14) au fost depuse deja de un alt intermediar.

(10) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care obligația de raportare revine contribuabilului relevant și în cazul în care există mai mulți contribuabili relevanți, contribuabilul relevant care depune informațiile în conformitate cu alineatul (6) să fie cel care ocupă primul loc în următoarea listă:

- (a) contribuabilul relevant care a convenit cu intermediarul cu privire la modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării;
- (b) contribuabilul relevant care gestionează implementarea modalității.

Orice contribuabil relevant este exonerat de depunerea informațiilor numai dacă deține dovada, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații menționate la alineatul (14) au fost depuse deja de un alt contribuabil relevant.

(11) Fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru a impune fiecărui contribuabil relevant depune la autoritatea fiscală informațiile cu privire la utilizarea modalității transfrontaliere raportabile care face obiectul raportării în fiecare an în care aceasta a fost utilizată.

➔₁ (12) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a le impune intermediarilor și contribuabililor relevanți să depună informațiile cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării a căror primă etapă a fost implementată între 25 iunie 2018 și 30 iunie 2020. Intermediarii și contribuabilii relevanți, după caz, depun informațiile cu privire la respectivele modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării până la 31 august 2020. ←

(13) Autoritatea competentă a unui stat membru în care au fost depuse informațiile în conformitate cu alineatele (1)-(12) din prezentul articol comunică, prin intermediul unui schimb automat, informațiile precizate la alineatul (14) din prezentul articol către autoritățile competente din toate celelalte state membre, în conformitate cu modalitățile practice adoptate în temeiul articolului 25.

(14) Informațiile care trebuie comunicate de autoritatea competentă a unui stat membru în temeiul alineatului (13) includ, după caz, următoarele:

- (a) identificarea intermediarilor și a contribuabililor relevanți, inclusiv numele, data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice), reședința fiscală, NIF ale acestora, și, dacă este cazul, identificarea persoanelor care sunt întreprinderi asociate cu contribuabilul relevant;
- (b) detalii privind semnele distinctive stabilite în anexa IV care determină ca modalitatea transfrontalieră să facă obiectul raportării;
- (c) un rezumat al conținutului modalității transfrontaliere care face obiectul raportării, inclusiv o trimitere la denumirea sub care este cunoscută de obicei, dacă aceasta există, și o descriere generală a modalităților sau activităților economice relevante, fără a duce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui proces comercial ori a unor informații a căror dezvăluire ar fi contrară politicilor publice;
- (d) data la care s-a desfășurat sau la care se va desfășura prima etapă a implementării modalității transfrontaliere care face obiectul raportării;
- (e) detalii privind dispozițiile naționale care constituie baza modalității transfrontaliere care face obiectul raportării;
- (f) valoarea modalității transfrontaliere care face obiectul raportării;
- (g) identificarea statului membru al contribuabilului (contribuabililor) relevant (relevanți) și a oricăror alte state membre care este probabil să fie vizate de modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării;
- (h) identificarea oricărei alte persoane din statul membru care este probabil să fie afectată de modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării, indicând care sunt statele membre de care este legată o astfel de persoană.

(15) Faptul că o administrație fiscală nu reacționează la o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării nu implică acceptarea valabilității sau a tratamentului fiscal ale respectivei modalități.

(16) Pentru a facilita schimbul de informații menționat la alineatul (13) din prezentul articol, Comisia adoptă modalitățile practice necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv măsuri de standardizare a comunicării informațiilor prevăzute la alineatul (14) din prezentul articol, în cadrul procedurii de stabilire a formularului standard menționat la articolul 24 alineatul (5).

(17) Comisia nu are acces la informațiile menționate la alineatul (14) literele (a), (c) și (h).

(18) Schimbul automat de informații are loc în termen de o lună de la sfârșitul trimestrului în care au fost depuse informațiile. Primele informații se comunică până la 31 octombrie 2020.

↓ (UE) 2015/2376 art. 1. pct. 3 (adaptat)

Articolul 12

Extinderea domeniul de aplicare al schimburilor automate

Dacă este oportun, Comisia prezintă Consiliului o propunere privind categoriile și condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (1), inclusiv condiția ca informațiile referitoare la rezidenții din alte state membre să fie disponibile, sau elementele menționate la articolul 8 alineatul (4), ori ambele.

Atunci când examinează o propunere înaintată de Comisie, Consiliul evaluează consolidarea suplimentară a eficienței și a funcționării schimbului automat de informații și creșterea standardului aferent, pentru a se prevedea că:

- (a) autoritatea competentă din fiecare stat membru comunică, prin intermediul schimbului automat, autorității competente din orice alt stat membru informații referitoare la perioadele impozabile care încep la 1 ianuarie 2019, cu privire la rezidenții din acel alt stat membru în ceea ce privește toate categoriile de venituri și de capital enumerate la articolul 8 alineatul (1), astfel cum trebuie să fie înțelese în temeiul legislației naționale din statul membru care comunică informațiile;
- (b) listele de categorii și elemente prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (4) se extind pentru a include alte categorii și elemente, inclusiv redevențele.

↓ 2011/16/UE (adaptat)

SECȚIUNEA III

SCHIMBUL SPONTAN DE INFORMAȚII

Articolul 13

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului spontan de informații

(1) Autoritatea competentă din fiecare stat membru comunică autorității competente din orice alt stat membru interesat informațiile menționate la articolul 1 alineatul (1), în oricare dintre următoarele situații:

- (a) autoritatea competentă a unui stat membru are dovezi pe baza cărora presupune că pot exista pierderi fiscale într-un alt stat membru;
- (b) o persoană impozabilă obține o reducere sau o scutire de impozit într-un stat membru care ar putea determina o mărire a impozitului sau o obligație de plată a impozitului într-un alt stat membru;
- (c) afacerile între o persoană impozabilă dintr-un stat membru și o persoană impozabilă din alt stat membru sunt realizate printr-una sau mai multe țări, astfel încât să rezulte o scădere a impozitului în unul din cele două state membre sau în amândouă;
- (d) autoritatea competentă a unui stat membru are dovezi pe baza cărora presupune că poate avea loc o diminuare a impozitului în urma unor transferuri artificiale ale profiturilor în cadrul unor grupuri de întreprinderi;

(e) informațiile transmise unui stat membru de către autoritatea competentă a altui stat membru au permis obținerea unor informații care pot fi importante în evaluarea impozitului datorat în cel de al doilea stat membru.

(2) Autoritățile competente din fiecare stat membru pot să comunice, prin schimb spontan, autorităților competente din celelalte state membre orice informații de care au cunoștință și care pot fi utile autorităților competente din celelalte state membre.

Articolul 14

Termene

(1) Autoritatea competentă căreia i se pun la dispoziție informațiile menționate la articolul 13 alineatul (1) transmite informațiile respective autorității competente a oricărui alt stat membru interesat, cât de curând posibil, dar nu mai târziu de o lună de la data la care informațiile au fost puse la dispoziție.

(2) Autoritatea competentă căreia i se comunică informațiile în temeiul articolului 13 confirmă, dacă este posibil prin mijloace electronice, primirea acestor informații autorității competente care le-a furnizat, fără întârziere și, în orice caz, în termen de cel mult șapte zile lucrătoare de la primire.

CAPITOLUL III

ALTE FORME DE COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

SECȚIUNEA I

PREZENȚA ÎN BIROURILE ADMINISTRATIVE ȘI PARTICIPAREA LA ANCHETELE ADMINISTRATIVE

Articolul 15

Domeniu de aplicare și condiții

(1) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu condițiile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot, în vederea schimbului de informații menționat la articolul 1 alineatul (1):

- (a) să fie prezenți în birourile în care își desfășoară activitatea autoritățile administrative ale statului membru solicitat;
- (b) să fie prezenți la anchetele administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat.

În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documente la care funcționarii autorității solicitate au acces, funcționarii autorității solicitante primesc copii ale acestor documente.

(2) În măsura în care acest lucru este permis conform legislației statului membru solicitat, acordul menționat la alineatul (1) poate prevedea că, atunci când funcționarii autorității solicitante sunt prezenți în timpul anchetelor administrative, ei pot intervieva diverse persoane și pot examina diverse registre.

Refuzul unei persoane care face obiectul unei anchete de a respecta măsurile de control luate de funcționarii autorității solicitante este tratat de către autoritatea solicitată drept un refuz împotriva propriilor săi funcționari.

(3) Funcționarii abilitați de statul membru solicitant prezenți într-un alt stat membru în conformitate cu alineatul (1) trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea și calitatea oficială.

SECȚIUNEA II

CONTROALE SIMULTANE

Articolul 16

Controale simultane

(1) Atunci când două sau mai multe state membre convin să efectueze controale simultane, fiecare pe teritoriul propriu, ale uneia sau mai multor persoane care prezintă un interes comun sau complementar, pentru a face schimb cu informațiile astfel obținute, se aplică alineatele (2), (3) și (4).

(2) Autoritatea competentă din fiecare stat membru identifică în mod independent persoanele pentru care intenționează să propună un control simultan. Ea notifică autorităților competente din celelalte state membre implicate orice cazuri pentru care propune efectuarea unui control simultan, indicând motivele acestei alegeri.

Autoritatea competentă indică perioada în care trebuie efectuate aceste controale.

(3) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru implicat decide dacă dorește să participe la controalele simultane. Aceasta confirmă autorității competente care a propus controlul simultan acordul său sau îi comunică refuzul său motivat.

(4) Autoritatea competentă din fiecare stat membru implicat desemnează un reprezentant însărcinat cu supravegherea și coordonarea operațiunii de control.

SECȚIUNEA III

NOTIFICĂRI ADMINISTRATIVE

Articolul 17

Cereri de notificare

(1) La cererea autorității competente a unui stat membru, autoritatea competentă a unui alt stat membru comunică destinatarului, în conformitate cu normele care reglementează notificarea actelor similare în statul membru solicitat, toate actele și deciziile emise de autoritățile administrative ale statului membru solicitant și care se referă la aplicarea pe teritoriul său a legislației privind taxele și impozitele reglementate de prezenta directivă.

(2) Cererile de notificare precizează obiectul actului sau al deciziei care trebuie notificate și indică numele și adresa destinatarului, precum și orice alte informații care pot facilita identificarea acestuia.

(3) Autoritatea solicitată informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la răspunsul său la cererea respectivă și îi comunică, în special, data notificării destinatarului în privința actului sau a deciziei.

(4) Autoritatea solicitantă face o cerere de notificare în temeiul prezentului articol numai în cazul în care nu este în măsură să efectueze notificarea în conformitate cu normele care reglementează notificarea instrumentelor în cauză în statul membru solicitant sau în cazul în care o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate. Autoritatea competentă a unui stat membru poate transmite orice document prin poștă recomandată sau prin poștă electronică în mod direct unei persoane aflate pe teritoriul unui alt stat membru.

SECȚIUNEA IV

FEEDBACK

Articolul 18

Condiții

(1) În cazul în care o autoritate competentă furnizează informații în temeiul articolului 5 sau 13, aceasta poate solicita autorității competente care primește informațiile să transmită feedback cu privire la informațiile primite. În cazul în care se solicită feedback, autoritatea competentă care a primit informațiile transmite feedbackul autorității competente care a furnizat informațiile, fără a aduce atingere normelor privind secretul fiscal și protecția datelor, aplicabile în statul său membru, în cel mai scurt timp posibil și în termen de cel mult trei luni de la momentul în care se cunoaște rezultatul utilizării informațiilor solicitate. Comisia $\boxtimes$, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, $\boxtimes$ stabilește măsurile practice $\boxtimes$. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă $\boxtimes$ în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

(2) Autoritățile competente ale statelor membre transmit anual celorlalte state membre feedback cu privire la schimbul automat de informații, în conformitate cu măsurile practice convenite bilateral.

SECȚIUNEA V

SCHIMBUL DE EXPERIENȚĂ ȘI DE BUNE PRACTICI

Articolul 19

Domeniu de aplicare și condiții

(1) Împreună cu Comisia, statele membre examinează și evaluează cooperarea administrativă prevăzută de prezenta directivă și fac schimb de experiență în scopul îmbunătățirii acestei cooperări și, dacă este cazul, al elaborării unor norme în domeniile respective.

(2) Alături de Comisie, statele membre pot elabora orientări cu privire la orice aspect considerat necesar pentru schimbul de bune practici și schimbul de experiență.

CAPITOLUL IV

CONDIȚII APLICABILE COOPERĂRII ADMINISTRATIVE

Articolul 20

Transmiterea de informații și documente

(1) Informațiile comunicate între statele membre sub orice formă conform prezentei directive intră sub incidența secretului profesional și se bucură de protecția conferită informațiilor de acest tip în temeiul legislației interne a statului membru care le primește. Astfel de informații pot fi utilizate pentru administrarea și aplicarea legislației interne a statelor membre referitoare la taxele și impozitele menționate la articolul 2.

Aceste informații pot fi utilizate, de asemenea, pentru stabilirea și recuperarea altor taxe și impozite prevăzute la articolul 2 din Directiva 2010/24/UE a Consiliului¹⁴ sau pentru stabilirea și recuperarea contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială.

De asemenea, acestea pot fi folosite în legătură cu procedurile judiciare și administrative care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor și dispozițiilor generale care reglementează drepturile acuzaților și martorilor în cadrul acestor proceduri.

(2) Informațiile și documentele primite conform prezentei directive pot fi utilizate în alte scopuri decât cele menționate la alineatul (1), cu permisiunea autorității competente a unui stat membru care comunică informații conform prezentei directive și numai în măsura în care acest lucru este permis în temeiul legislației statului membru al autorității competente care primește informațiile. O

---

¹⁴ Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1).

astfel de permisiune se acordă dacă informațiile pot fi utilizate în scopuri asemănătoare în statul membru al autorității competente care comunică informațiile.

(3) Dacă o autoritate competentă a unui stat membru consideră că informațiile primite de la autoritatea competentă a unui alt stat membru pot fi utile, în scopurile menționate la alineatul (1), autorității competente a unui al treilea stat membru, le poate transmite acesteia din urmă, cu condiția ca această transmisie să respecte normele și procedurile prevăzute de prezenta directivă. Aceasta informează autoritatea competentă a statului membru din care provin informațiile cu privire la intenția sa de a împărtăși informațiile respective unui stat membru terț. Statul membru din care provin informațiile se poate opune împărtășirii informațiilor respective în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii comunicării din partea statului membru care dorește să împărtășească informațiile.

(4) Permisiunea de a utiliza în temeiul alineatului (2) informațiile transmise în temeiul alineatului (3) poate fi acordată numai de către autoritatea competentă a statului membru de unde provin informațiile.

(5) Informațiile, rapoartele, declarațiile și orice alte documente, precum și copiile certificate sau extrasele din aceste documente, obținute de autoritatea solicitată și comunicate autorității solicitante în temeiul prezentei directive pot fi invocate ca dovezi de către organismele competente ale statului membru solicitant, în același mod ca informațiile, rapoartele, declarațiile și orice alte documente similare furnizate de o autoritate din statul membru respectiv.

↓ (UE) 2016/881 art. 1. pct. 3

(6) În pofida alineatelor (1) - (4) de la prezentul articol, informațiile comunicate de statele membre între ele în temeiul articolului 10 sunt utilizate în scopul evaluării riscurilor de nivel înalt aferente prețurilor de transfer și a riscurilor aferente erodării bazei impozabile și transferului profiturilor, inclusiv al evaluării riscului de neconformare de către membrii grupului de întreprinderi multinaționale la normele aplicabile în materie de prețuri de transfer și, după caz, în scopul analizelor economice și statistice. Ajustarea prețurilor de transfer de către autoritățile fiscale din statul membru destinat nu se bazează pe informațiile care fac obiectul schimbului în temeiul articolului 10. În pofida celor de mai sus, nu există nicio interdicție privind utilizarea informațiilor comunicate de statele membre între ele în temeiul articolului 10 ca bază pentru efectuarea de cercetări suplimentare ale acordurilor privind prețurile de transfer ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale altor aspecte de natură fiscală în cursul unui audit fiscal și, prin urmare, pot fi făcute ajustări corespunzătoare ale venitului impozabil al entității constitutive.

↓ 2011/16/UE (adaptat)

Articolul 21

Limite

(1) Autoritatea solicitată dintr-un stat membru furnizează autorității solicitante dintr-un alt stat membru informațiile menționate la articolul 5, cu condiția ca autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele uzuale de informații pe care le-ar fi putut utiliza în această situație pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pună în pericol atingerea scopului urmărit.

(2) Prezenta directivă nu impune unui stat membru solicitat obligația de a efectua anchete sau de a comunica informații, în cazul în care efectuarea acestor anchete sau obținerea informațiilor respective pentru propriile scopuri ar fi contrară legislației aceluși stat membru.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru solicitat poate refuza să furnizeze informații, în cazul în care statul membru solicitant nu este în măsură, din motive juridice, să furnizeze informații similare.

(4) Furnizarea de informații poate fi refuzată în cazul în care ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

(5) Autoritatea solicitată comunică autorității solicitante motivele refuzului de a răspunde la cererea de informații.

Articolul 22

Obligații

(1) În cazul în care un stat membru solicită informații în temeiul prezentei directive, statul membru solicitat recurge la mecanismul său de colectare de informații pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă acestea nu îi sunt necesare pentru propriile scopuri fiscale. Această obligație nu aduce atingere articolului 21 alineatele (2), (3) și (4), ale căror dispoziții nu pot fi în niciun caz interpretate în sensul autorizării unui stat membru solicitat să refuze furnizarea informațiilor pentru simplul motiv că acestea nu prezintă un interes național.

(2) Dispozițiile articolului 21 alineatele (2) și (4) nu pot fi în niciun caz interpretate ca permițând unei autorități solicitate a unui stat membru să refuze furnizarea de informații pentru simplul motiv că aceste informații sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent sau de administrator, sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), statele membre pot refuza transmiterea informațiilor solicitate în cazul în care aceste informații se referă la perioade de impozitare dinainte de 1 ianuarie 2011, iar transmiterea unor astfel de informații ar fi putut fi refuzată pe baza articolului 8 alineatul (1) din Directiva 77/799/CEE dacă ar fi fost solicitate înainte de 11 martie 2011.

Articolul 23

Lărgirea cooperării extinse oferite unei țări terțe

Atunci când un stat membru oferă unei țări terțe o cooperare mai extinsă decât cea prevăzută de prezenta directivă, statul membru respectiv nu poate refuza o astfel de cooperare extinsă cu niciunul dintre celelalte state membre care doresc să inițieze o astfel de cooperare extinsă reciprocă cu statul membru respectiv.

Articolul 24

Formulare-tip și formate electronice

(1) Cererile de informații și de anchete administrative formulate conform articolului 5 și răspunsurile aferente, confirmările de primire, cererile de informații generale suplimentare și declarațiile de incapacitate sau de refuz în temeiul articolului 7 se trimit, în măsura posibilului, pe baza unui formular-tip stabilit de Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

Formularele-tip pot fi însoțite de rapoarte, declarații sau orice alte documente, precum și de copii certificate sau de extrase din acestea.

(2) Formularul-tip menționat la alineatul (1) include cel puțin următoarele informații care trebuie furnizate de către autoritatea solicitantă:

- (a) identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei;
- (b) scopul fiscal urmărit.

În măsura cunoscută și în acord cu evoluțiile internaționale, autoritatea solicitantă poate furniza numele și adresa oricărei persoane despre care se crede că deține informațiile solicitate, precum și orice element care poate facilita colectarea de informații de către autoritatea solicitată.

(3) Informațiile spontane și confirmarea acestora, prevăzute la articolele 13 și, respectiv, 14, cererile de notificări administrative prevăzute la articolul 17 și feedbackul prevăzut la articolul 18 se transmit prin intermediul unui formularul-tip stabilit de Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

2014/107/UE art. 1. pct. 3 (adaptat)

(4) Schimbul automat de informații prevăzut la articolul 8 se efectuează utilizând un format electronic standardizat conceput pentru facilitarea unui astfel de schimb automat, format care trebuie utilizat pentru toate tipurile de schimb automat de informații, stabilit de Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

(UE) 2018/822 art. 1. pct. 3 (adaptat)

(5) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, revizui formularele standard, inclusiv regimul lingvistic, adoptate în conformitate cu articolul 20 alineatul (5) din Directiva 2011/16/UE pentru schimbul automat de informații privind deciziile anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețul de transfer, în conformitate cu articolul 9, și privind modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării, în conformitate cu articolul 11.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

Aceste formulare standard nu conțin mai mult decât componentele pentru schimbul de informații enumerate la articolul 9 alineatul (5) și la articolul 11 alineatul (14) și alte câmpuri conexe care sunt legate de aceste componente și care sunt necesare pentru realizarea obiectivelor respective ale articolelor 9 și 11.

Regimul lingvistic menționat la primul paragraf nu împiedică statele membre să comunice informațiile menționate la articolele 9 și 11 în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii. Cu toate acestea, este posibil ca regimul lingvistic respectiv să prevadă transmiterea elementelor esențiale ale informațiilor și într-o altă limbă oficială a Uniunii.

↓ (UE) 2016/881 art. 1. pct. 4 (adaptat)

(6) Schimbul automat de informații cu privire la raportul pentru fiecare țară în parte în conformitate cu articolul 10 se face utilizând formularul-tip prevăzut în tabelele 1, 2 și 3 din secțiunea III a anexei III. Comisia ☒ stabilește ☒, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, regimul lingvistic al acestui schimb. Acestea nu împiedică statele membre să comunice informațiile menționate la articolul 10 în oricare dintre limbile oficiale și de lucru ale Uniunii. Cu toate acestea, este posibil ca regimul lingvistic să prevadă transmiterea elementelor esențiale ale informațiilor și într-o altă limbă oficială a Uniunii. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

↓ 2011/16/UE (adaptat)

Articolul 25

Măsuri practice

(1) Informațiile comunicate în temeiul prezentei directive se furnizează, în măsura posibilului, prin mijloace electronice, utilizând rețeaua CCN.

Dacă este necesar, Comisia adoptă ☒, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, ☒ măsurile practice necesare pentru punerea în aplicare a primului paragraf ☒. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă ☒ în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

↓ 2014/107/UE art. 1. pct. 4

(2) Comisia este însărcinată să efectueze orice adaptare a rețelei CCN necesară pentru a permite schimbul de informații de acest tip între statele membre și să asigure securitatea rețelei CCN.

Statele membre sunt însărcinate să efectueze orice adaptare a sistemelor lor necesară pentru a permite schimbul de informații de acest tip prin intermediul rețelei CCN și să asigure securitatea sistemelor lor.

Statele membre se asigură că fiecărei Persoane care face obiectul raportării îi este notificată încălcarea securității datelor sale atunci când respectiva încălcare este de natură să afecteze în mod negativ protecția datelor cu caracter personal sau a vieții private a persoanei în cauză.

Statele membre renunță la orice cerere de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentei directive, exceptând, după caz, cheltuielile cu onorariile plătite experților.

↓ (UE) 2015/2376 art. 1. pct. 5 litera (a)

(3) Persoanele acreditate în mod corespunzător de autoritatea de acreditare în materie de securitate a Comisiei pot avea acces la informațiile în cauză numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea, menținerea și dezvoltarea registrului menționat la alineatul (5) și a rețelei CCN.

↓ 2011/16/UE

(4) Cererile de cooperare, inclusiv cererile de notificare, și documentele anexate pot fi redactate în orice limbă aleasă de comun acord de autoritatea solicitată și autoritatea solicitantă.

Cererile respective sunt însoțite de o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru al autorității solicitate numai în situații speciale, când autoritatea solicitată motivează cererea de traducere.

↓ (UE) 2018/822 art. 1. pct. 4 (adaptat)

(5) Autoritățile competente ale tuturor statelor membre au acces la informațiile înregistrate în registrul central securizat la nivel de stat membru privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, dezvoltat și dotat cu sprijin tehnic și logistic de către Comisie conform articolului 21 alineatul (5) din Directiva 2011/16/UE, în care informațiile care urmează să fie comunicate în cadrul articolului 9 alineatul (1) și articolului 11 alineatele (13), (14) și (16) se înregistrează în vederea efectuării schimbului automat prevăzut la respectivele alineate.

Comisia are, la rândul ei, acces la informațiile înregistrate în respectivul registru, dar în limitele prevăzute la articolul 9 alineatul 7 și la articolul 11 alineatul (17). Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește modalitățile practice necesare . Respectivele acte de punere în aplicare sunt adoptate de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

Până când respectivul registru devine operațional, schimbul automat menționat la articolul 9 alineatul (1) și la articolul 11 alineatele (13), (14) și (16) se realizează în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și cu modalitățile practice aplicabile.

↓ (UE) 2016/881 art. 1. pct. 5

(6) Informațiile comunicate în temeiul articolului 10 alineatul (2) se furnizează prin mijloace electronice utilizând rețeaua CCN. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, mecanismele practice necesare pentru modernizarea rețelei CCN. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

↓ 2011/16/UE

Articolul 26

Obligații speciale

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru:

- (a) a asigura o coordonare internă eficace a măsurilor de organizare menționate la articolul 4;
- (b) a stabili o cooperare directă cu autoritățile celorlalte state membre, menționate la articolul 4;
- (c) a asigura buna funcționare a sistemului de cooperare administrativă prevăzut de prezenta directivă.

↓ (UE) 2016/2258 art. 1.

(2) În scopul punerii în aplicare și al asigurării respectării legilor statelor membre care pun în aplicare prezenta directivă, precum și pentru asigurarea funcționării cooperării administrative pe care o instituie, statele membre asigură prin lege accesul autorităților fiscale la mecanismele, procedurile, documentele și informațiile menționate la articolele 13, 30, 31 și 40 din Directiva (UE) 2015/849.

↓ 2011/16/UE

(3) Comisia comunică fiecărui stat membru orice informații generale privind implementarea și aplicarea prezentei directive pe care le primește și pe care este în măsură să le furnizeze.

CAPITOLUL V

RELAȚIILE CU COMISIA

Articolul 27

Evaluare

(1) Statele membre și Comisia examinează și evaluează funcționarea sistemului de cooperare administrativă prevăzut de prezenta directivă.

(2) Statele membre transmit Comisiei orice informații pertinente necesare pentru evaluarea eficacității cooperării administrative prevăzute de prezenta directivă în ceea ce privește combaterea fraudei și a evaziunii fiscale.

↓ (UE) 2018/822 art. 1. pct. 5

(3) Statele membre transmit Comisiei o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la articolele 8 - 11, precum și rezultatele practice obținute. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formularul și condițiile de comunicare a evaluării anuale respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

↓ 2011/16/UE (adaptat)

(4) Comisia , prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește, o listă cu datele statistice care urmează să fie furnizate de statele membre în vederea evaluării prezentei directive. Respectivele acte de punere în aplicare sunt adoptate de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

Articolul 28

Confidențialitatea informațiilor

(1) În conformitate cu dispozițiile aplicabile autorităților din Uniune, Comisia păstrează confidențialitatea informațiilor care îi sunt comunicate în temeiul prezentei directive, informații care nu pot fi utilizate în alte scopuri în afară de cele necesare pentru a stabili dacă și în ce măsură statele membre se conformează prezentei directive.

(2) Informațiile comunicate Comisiei de un stat membru în temeiul articolului 27, precum și orice raport sau document elaborat de Comisie pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Astfel de informații transmise intră sub incidența secretului de serviciu și beneficiază de protecția acordată informațiilor asemănătoare conform legislației interne a statului membru care le-a primit.

Rapoartele și documentele întocmite de Comisie, menționate în primul paragraf, pot fi utilizate de statele membre doar în scopuri analitice, nu se publică și nici nu se pun la dispoziția unei alte persoane sau a unui alt organism fără acordul expres al Comisiei.

CAPITOLUL VI

RELAȚII CU ȚĂRILE TERȚE

Articolul 29

Schimbul de informații cu țările terțe

(1) În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru primește de la o țară terță informații care sunt în mod previzibil relevante pentru administrarea și aplicarea legilor interne ale acestui stat membru în privința taxelor și impozitelor menționate la articolul 2, autoritatea respectivă poate, în măsura în care acest lucru este permis în temeiul unui acord cu țara terță respectivă, să comunice aceste informații autorităților competente ale statelor membre pentru care ar putea fi utile și oricărei autorități solicitante.

(2) Autoritățile competente pot transmite unei țări terțe, conform normelor interne privind comunicarea datelor cu caracter personal către țările terțe, informații obținute în temeiul prezentei directive, dacă toate condițiile de mai jos sunt îndeplinite:

- (a) autoritatea competentă a statului membru din care provin informațiile și-a dat acordul cu privire la comunicarea acestora;
- (b) țara terță în cauză s-a angajat să coopereze pentru strângerea dovezilor care să ateste caracterul neregulamentar sau ilegal al tranzacțiilor care par să contravină legislației fiscale sau să constituie o încălcare a acesteia.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 30

Protecția datelor

↓ 2014/107/UE art. 1. pct. 5 litera (a)
(adaptat)

(1) Toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentei directive fac obiectul Regulamentului UE 2016/679. Totuși, în scopul aplicării corecte a prezentei directive, statele membre limitează domeniul de aplicare a obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolul 13, articolul 14 alineatul (1), ~~și~~ și ~~și~~ articolul 15 din Regulamentul (UE) 2016/679, în măsura în care acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor menționate la articolul 23 alineatul (1) litera (e) din regulamentul respectiv.

↓ 2015/2376 art. 1. pct. 8

(2) Regulamentul (UE) 2018/1725 se aplică în cazul oricărei prelucrări de date cu caracter personal în temeiul prezentei directive de către instituțiile și organismele Uniunii. Cu toate acestea, în scopul aplicării corecte a prezentei directive, domeniul de aplicare al obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolul 15, articolul 16 alineatul (1) și articolele 17 - 21 din Regulamentul (UE) 2018/1725 este limitat în măsura în care acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (c) din regulamentul respectiv.

↓ 2014/107/UE art. 1. pct. 5 litera (b)

(3) Instituțiile Financiare Raportoare și autoritățile competente din fiecare stat membru sunt considerate a fi operatori de date în sensul Regulamentului (UE) 2016/679.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), fiecare stat membru se asigură atât că fiecare Instituție Financiară Raportoare aflată sub jurisdicția sa informează fiecare Persoană care face obiectul raportării cu privire la faptul că informațiile care o privesc, menționate la articolul 8 alineatul (4), vor fi culese și transferate în conformitate cu prezenta directivă, cât și că instituția respectivă furnizează persoanei toate informațiile la care aceasta are dreptul în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 în timp util pentru ca persoana să își poată exercita drepturile în materie de protecție a datelor și, în orice caz, înainte ca Instituția Financiară Raportoare să transmită informațiile menționate la articolul 8 alineatul (4) autorității competente din statul său membru de rezidență.

(5) Informațiile prelucrate în conformitate cu prezenta directivă se păstrează o perioadă care nu depășește perioada necesară pentru atingerea obiectivelor prezentei directive și, în orice caz, în conformitate cu normele naționale, referitoare la termenele de prescripție, ale fiecărui operator de date.

↓ (UE) 2018/822 art. 1. pct. 6

Articolul 31

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și în ceea ce privește articolele 10 și 11 și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

↓ (UE) 2016/881 art. 1. pct. 8

Articolul 32

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul privind cooperarea administrativă în domeniul impozitării. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

↓ (UE) 2018/822 art. 1. pct. 7 (adaptat)

Articolul 33

Raportare

(1) La fiecare cinci ani după data de 1 ianuarie ☒ 2018 ☒, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive.

(2) La fiecare doi ani după data de 1 iulie 2020, statele membre și Comisia evaluează relevanța anexei IV, iar Comisia prezintă un raport Consiliului. Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

↓ 2011/16/UE (adaptat)

Articolul 34

☒ **Comunicare** ☒

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 35

Abrogare

Directiva [2011/16/UE](#) astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa V, partea A [se abrogă](#) [fără](#) a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern [și de aplicare] a directivelor menționate în anexa V, partea B .

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VI .

Articolul 36

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la 2 iulie 2020 .

Articolul 37

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*